

சோஷலிஸ்ட்

தத்குலுமுல் ருடைமுறையுல்

- ★ சோவியத்-இந்திய உச்சி மகாநாட்டுக் கூட்டறிக்கை
- ★ மறுசீரமைப்பின் முதல் பலன்களும் வாய்ப்புகளும்
- ★ மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் நாற்பதாம் ஆண்டு விழா

1988

12

சோஷலிஸம்

தத்துவமும்
நடைமுறையும்

சோவியத்
சித்தாந்த
அரசியல்
பத்திரிகைகளின்
மாதாந்த
மஞ்சரி

நொவஸ்தி
செய்தி
ஸ்தாபனத்
தயாரிப்பு

27. சேர் ஏர்னஸ்ட் டி. சில்வா
மாவத்தை, கொழும்பு 7 லுள்ள
சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசு
கள் ஒன்றிய தூதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் ஏ. ஓ.
வொல்கோவ் அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மாளிகாகந்த றோட், மரு
தானையிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

உள்ளடக்கம்

இன்றைய விவகாரங்கள்	சோவியத்-இந்திய உச்சி மகாநாட்டுக் கூட்டறிக்கை	03
சமாதானம், படைக் குறைப்புக்கான வாய்ப்புக்கள்	விதாலி கொரியானோவ் பூமியில் வாழ்வுக்காக ஆசியாவில் இணக்க அமைதி வாலிலி ஃபிலிமனோவ் வளர்முக நாடுகளும் புதிய அரசியல் சிந்தனையும்	11 15 18
மார்க்ஸியம்-லெனினியமும் எமது காலமும்	பியோதர் புர்லாட்ஸ்கி எப்படிப்பட்ட சோஷலிஸம் தேவை?	22
சோவியத் சமுதாயம்: சாதனைகளும் பிரச்சனைகளும்	மறுசீரமைப்பின் முகற் பலன்களும் வாய்ப்புகளும் ஓர் அமுத்துகின்ற பிரச்சனை	29 32
சோஷலிஸமும் இன்றைய உலகம்	கொன்ஸ்தாந்தின் கார்ச்சேவ் மதம், தேவாலயம், விசுவாசிகள்	38
இளைஞர் உலகம்	இளம் மக்களின் சமூகப் பிரச்சனைகள்	47
வளர்முக நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்	யூரி புஸ்கின் தடுக்கப்படக் கூடிய ஓர் துக்கவியல்	50
ஏகாதிபத்தியத்தின் கயரூபம்	வெளிநாட்டுக் கடன்கள்: மேற்கின் புதிய மூலோபாயம்	58

அட்டைப் படத்தில்:

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளரும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத் தலைமைக் குழுவின் தலைவருமான மிகையில் கொர்பச்சேவ் இந்தியப் பிரதமர் ரஜீவ் காந்தியும் சோவியத்-இந்திய உச்சி மகாநாட்டுக் கூட்டறிக்கையில் கைச்சாத்திடுகின்றனர்.

இன்றைய

விவகாரங்கள்

சோவியத்-இந்திய உச்சி மகாநாட்டுக் கூட்டறிக்கை

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளரும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத் தலைமைக் குழுவின் தலைவருமான மிகையில் கொர்பச்சேவ், நவம்பர் 18 முதல் 20 வரையில் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்தார். இவ்விஜயத்தின் முடிவில் அவரும் இந்தியப் பிரதமர் ரஜீவ் காந்தியும் கைச்சாத்திட்ட சோவியத்-இந்திய மகாநாட்டுக் கூட்டறிக்கையை வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறோம்.

சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகள் ஒன்றியமும் இந்தியக் குடியரசும், டில்லிப் பிரகடனத்தில் உள்ளடங்கியுள்ள புதிய அரசியல் சிந்தனையின் கோட்பாடுகள் உலகம் முழுவதிலும் அதிகரித்த அளவு விரிவான வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன என்று ஆழ்ந்த திருப்தியுடன் குறிப்பிடுகின்றன. டில்லிப் பிரகடனம் நியூக்லியர் மற்றும் விண்வெளி யுகத்தில் உயிர் வாழ்வுத் தத்துவம் மற்றும் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளை உள்ளடக்கியிருக்கிறது, உலகின் பொதுவான அரசியல் சூழலில் ஸ்தூலமான செல்வாக்

கைச் செலுத்துகிறது. சர்வதேச உறவுகளை மறுபுனைவு செய்வதற்கு உந்து சக்தியைக் கொடுக்கிறது. அது உலகளாவியப் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக இரு நாடுகளதும் பொதுவான புலனுணர்வுகளையும் மனித குலத்தின் வருங்காலத்திற்கான அவற்றின் பொதுவான மதிநுட்பத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது.

அரசியல் விருப்பம் இருக்குமானால் ஓர் பாதுகாப்பான, கூடுதல் நீதியான உலகம் பற்றிய புதிய கருத்தமைப்பு சர்வதேச ஏற்பினைப் பெறமுடியும்

என்பதை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளின் போதான நிகழ்வுகள் காட்டியிருக்கின்றன. ஐ. என். எப். உடன்படிக்கைகளைச் சாத்திடப்பட்டதும், ஆப்கானிஸ்தான் பற்றிய ஜெனீவா உடன்பாடுகள், ஈரான்-ஈராக் யுத்த நிறுத்தம், தென் கிழக்கு ஆசியாவிலும் தென்மேற்கு ஆபிரிக்காவிலும் உலகின் இதர பாகங்களிலும் மோதல்களுக்குத் தீர்வுகாணும் முயற்சிகளிலான ஸ்தூலமான முயற்சிகள் ஆகியன டில்லிப் பிரகடனத்தின் காலோசித்த தன்மையையும் ஜீவவலுவையும் நிர்ணயித்துக் காட்டியுள்ளன.

இன்றைய இடைச்சார்பு உலகம் மனிதகுலத்தின் பொதுவான இல்லம். அதன் செல்வாதாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான சமவுரிமை ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் உண்டு என்று சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் நம்புகின்றன. ஓர் சர்வாம் சம் தமுவிய, உலகளாவிய சர்வ தேசப் பந்தோபஸ்து அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு அனைத்து நாடுகளும் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளின் முக்கியத்துவத்தை அவை வலியுறுத்தின.

டில்லிப் பிரகடனத்தில் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கும் சர்வ தேச உறவுகளுக்கான புதிய அணுகுமுறை, நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் இல்லாத, வன்முறை யற்ற உலகை நிர்மாணிக்கவும் அதற்கு வலுவூட்டவும் கருத்தமைப்புகள், கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவன அமைப்புகளில் ஓர் மாற்றத்தை அவசியப்படுத்துகிறது என்று தரப்புக்கள் நம்புகின்றன. சர்வதேச உறவுகளை இராணுவமயமற்ற தாக்குவதும் ஐனநாயகப்படுத்துவதும் மனிதத்துவமுள்ள தாக்குவதும் இதற்கு

அவசியம். இராணுவவாதமும் அதிகார அரசியலும் உலகை இராணுவக் கூட்டணிகளாகப் பிரிவினை செய்வதும் ஐயப்பாட்டையும் குரோதத்தையும் உற்பவிக்கின்றன. எனவே அவற்றை விலக்க வேண்டும் என்பதை அவை மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. தேசிய எல்லைகளுக்கு வெளியே இராணுவத் தளங்களோ, பிற வசதிகளோ இருக்கக் கூடாது.

படைக்குறைப்பு, குறிப்பாக நியூக்லியர் படைக்குறைப்பு, அனைத்து நாடுகளினதும் மக்களினதும் அக்கறைக்குரிய முக்கியமான பிரச்சனையாக இன்று விளங்குகிறது என்பதை இரு தரப்புக்களும் ஒப்புக்கொள்கின்றன. சமீபத்தில் இத்துறையில் காணப்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் நிச்சயம் பேணிக்காக்கப்பட வேண்டும், மேலும் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். நியூக்லியர் ஆயுதங்களின் பரிசோதனையை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கும் தடைசெய்வதற்கும், புறவெளியில் ஆயுதப் போட்டியைத் தடுப்பதற்கும் கேந்திர நியூக்லியர் ஆயுதங்களை 50 சதவீதம் குறைப்பது குறித்து ஒப்பந்த மொன்றைச் செய்து கொள்வதற்கும் அனைத்து ஆயுதங்களையும் ஒழித்துக் கட்டவும் இராணுவ உள்ளாற்றலைக் கொண்ட புதிய தொழில்நுட்ப வியல்கள் தோன்றுவதன் மீது சர்வதேசக் கண்காணிப்பை ஸ்தாபிக்கவுமான திசையில் முன்செல்வதற்கும் அதியவசரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். நியூக்லியர் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதையும் அல்லது பயன்படுத்துவதாக அச்சுறுத்துவதையும் தடைசெய்யும் ஓர் சர்வதேச உடன்படிக்கையையும் இரு

மூலக ஆயுதங்கள் உள்ளிட இராசாயன ஆயுதங்களைச் சர்வாம்ச ரீதியில் தடைசெய்வது மற்றும் ஒழித்துக்கட்டுவது பற்றிய ஓர் உலக ஒப்பந்தத்தையும் உடனடியாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

நியூக்லியர் ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும் எல்லா நாடுகளும் நியூக்லியர் படைக்குறைப்புப் போக்கில் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் கருதுகின்றன. கி.பி. 2000-வது ஆண்டளவில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களை முழுமையாக ஒழித்துக் கட்டுவதற்கான சோவியத் வேலைத்திட்டமும் கி.பி. 2010வது ஆண்டளவில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற, வன்முறையற்ற உலக நியதியில் பிரவேசிப்பதற்கான இந்தியா வின் செயல் திட்டமும் உலக சமூகத்திற்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள விரிவான பூர்வாங்கப் படிவங்களாகும். படைக்குறைப்புப் போக்கில் பலதரப்பு மகாநாடுகளின் அதிகரித்த பாத திரத்திற்கும் ஓர் தனியான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பலதரப்பு மெய்ந்நிலையறிதல் அமைப்புக்கும் இருதரப்புக்களும் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளன.

சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் ஆப்கானிஸ்தான் பற்றிய ஜெனீவா உடன்பாடுகளுக்குத் தமது ஆதரவை மீண்டும் உறுதி செய்கின்றன, சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தரப்பினரும் அவற்றைக் கருராகவும் மனப்பூர்வமாகவும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கின்றன. உடன்பாடுகளை மீறிவரும் ஒருசில சக்திகளின் தடுப்பு வாதக் கொள்கையை இரு நாடுகளும் கண்டிக்கின்றன. அவை ஆப்

கானிஸ்தானில் தொடர்ச்சியாகக் குருதி சிந்தப்படுவது குறித்து கவலை தெரிவிக்கின்றன. தேசிய சமரசப் போக்குக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. பரந்த அடிப்படையிலான அரசாங்கமொன்றை ஸ்தாபிப்பதற்காக ஆப்கானியர்களுக்கு இடையே சம்பாஷணை நடத்துவதற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்தும் ஆப்கானிஸ்தான் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபையின் தீர்மானத்தின் மூலம் ஐ.நா. செயலாளர் நாயகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பணிப்பாணையைத் தாமதமின்றி நடைமுறைப்படுத்துமாறு சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் அவரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்கின்றன. ஆப்கானிஸ்தானில் அத்தகைய ஓர் அரசாங்கம் ஒன்றை உருவாக்குவது, பிரத்தியேகமாக ஆப்கான் மக்களே தீர்மானம் செய்ய வேண்டிய ஓர் விஷயமாகும். ஆப்கானிஸ்தானின் இறைமை, பிரதேச ஒருமைப்பாடு, சுதந்திரம் மற்றும் அணிசேரா இயல்பைப் பேணிக்காப்பது ஆப்கான் பிரச்சனையின் தீர்வுக்கு ஜீவாதாரமானது. இந்நோக்கத்திற்காக ஐ.நா.வின் ஆதரவோடு ஓர் சர்வதேச மகாநாடு அவசியமாகலாம்.

மேற்கு ஆசியாவில் ஆயுதப் போட்டியின் அதிகரிப்பு காரணமாக உக்ரமடைந்துள்ள இப்பிராந்திய நிலவரம் குறித்து சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் கவலை தெரிவிக்கின்றன. பாலஸ்தீன தலைமை காட்டியிருக்கும் எதார்த்தத்தையும் பொறுப்புணர்வையும் இருதரப்புக்களும் வரவேற்கின்றன, ஓர் நியாயமான மற்றும் சர்வாம் சம் தமுவிய மேற்காசியத் தீர்

வின் கட்டமைப்புக்குள் ஓர் சுயாதீனமான பாலஸ்தீன ராஜ்யத்தை உருவாக்குவது குறித்து பாலஸ்தீன தேசியக் கவுன்சில் எடுத்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்றன. சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துத் தரப்புகளும் சமமான அடிப்படையில் பங்கு கொள்வதுடன் கூடிய மத்தியக் கிழக்கு பற்றிய ஐ.நா.வினால் ஒழுங்கு செய்யப்படும் சர்வதேச மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கான தயாரிப்புப் பணியை வெகுவினையில் ஆரம்பிப்பதற்கான தமது அறைகூவலை அவை மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

ஈராக்கிற்கும் ஈரானுக்கும் இடையே ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மூலம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட யுத்த நிறுத்தம் குறித்து சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் தமது திருப்தியைத் தெரிவிக்கின்றன. அது இரு நாடுகளுக்கும் இடையே ஓர் நீதியான, நிலையான சமாதானத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு இட்டுச் செல்லும் என்று நம்பிக்கை தெரிவிக்கின்றன.

காம்புச்சாவில் அரசியல் தீர்வைச் சாதிப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் தமது முயற்சிகளை தீவிரமாக்க வேண்டும் என இருதரப்புகளும் கேட்டுக்கொள்கின்றன; இந்த அரசியல் தீர்வு காம்புச்சாவின் அமைதிபூர்வ, சுயாதீனமான, இறைமைமிக்க, அணிசேரா அந்தஸ்தையும் இனச்சங்கார ஆட்சியை மீண்டும் ஏற்படுத்தும் ஆபத்து இல்லாமையையும் உறுதிசெய்ய வேண்டும். இருதரப்புகளும் ஜகார்த்தாவில் நடைபெற்ற தனிப்பட்ட முறையிலான சந்திப்புப் போக்கையும் அணிசேரா இயக்கத்தின் வரம்புக்குள் எடுக்கப்பட்ட

டுள்ள முன்முயற்சியையும் பாரிஸில் சமீபத்தில் துவங்கியிருக்கும் சம்பாஷணையையும் வரவேற்கின்றன, இவை கூடிய விரைவில் தீர்வுக்கு இட்டுச் செல்லும் என்று நம்புகின்றன.

கொரிய தீபகற்பத்தில் பதற்ற நிலையைக் குறைப்பது, ஆசியாவில் நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கு ஒரு பெரும் பங்களிப்பாக இருக்கும் என்று தரப்புகள் நம்புகின்றன. கொரிய மக்கள் அனைவரதும் நலன்களுக்காக ஓர் விரிவான ஆக்கபூர்வ சம்பாஷணையின் வளர்ச்சியை அவை ஆதரிக்கின்றன.

இந்து மாகடலை சமாதான மண்டலமாக்குவது பற்றிய 1971-ம் ஆண்டின் ஐ.நா. பிரகடனத்தில் உள்ளடங்கியுள்ள குறிக்கோள்களை அடைவதற்காகத் தமது முயற்சியைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற தம்முடைய நிர்ணயத்தை சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. அவை, வெளிநாட்டு இராணுவத் தளங்கள் அனைத்தையும் கலைப்பதற்கும் புதிய இராணுவத் தளங்கள் உருவாவதைத் தடுப்பதற்கும் அறைகூவல் விடுக்கின்றன. இந்து மாகடலில் அந்நிய இராணுவப் பிரசன்னங்களை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சிகளைக் கண்டிக்கின்றன. சமீபத்திய ஐ.நா. பொதுச் சபையின் தீர்மானத்திற்கு இசைவாக 1990-ம் ஆண்டிற்குப் பிந்தாமல் இந்து மாகடல் பற்றிய சர்வதேச மகாநாட்டைக் கூடிய விரைவில் கூட்டுவதற்கு அவை கேட்டுக் கொள்கின்றன.

தியூகோ கார்னியா உட்பட அங்குள்ள தீவுக் கூட்டங்கள் மீது சனது சுயாதிபத்தியத்தை

மீளமைப்பது சம்பந்தமாக மொரீஷியஸின் நியாயமான கோரிக்கைக்குத் தம்முடைய ஆதரவை இரு நாடுகளும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன.

இனவாதம் எங்கு இருந்தாலும் சரி, அதனையும் அதன் எல்லா வடிவங்களையும் வெளிப்பாடுகளையும் சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றன. அவை தென் ஆபிரிக்க மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்திற்குத் தம்முடைய உறுதிவாய்ந்த ஆதரவை மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில், இனவாதத்தையும் இனவொதுக்கலையும் களைவதற்காக சர்வாசம் தழுவிய மற்றும் அரசாணைமிக்கத் தடைகளை விதிப்பது உள்ளிட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஐ.நா. சாசனம் முன்வைக்கிறது என்பதை அவை நினைவுகூருகின்றன. தென் மேற்கு ஆபிரிக்காவில் ஓர் தீர்வுக்காக அங்கோலா-கியூபா முன்முயற்சிகளை இரு தரப்புகளும் வரவேற்கின்றன. இப்பேச்சுக்களிலான முன்னேற்றம் நம்பிய சுதந்திரம் பற்றிய பந்தோபஸ்துச் சபையின் தீர்மானத்தை நிபந்தனையில்லாமல் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான மார்க்கத்தைத் திறந்து வைக்கிறது என்ற தமது நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கின்றன. அணிசேரா இயக்கத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள ஆபிரிக்கா நிதியத்தின் முக்கியமான பங்குப்பணியை சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் போற்றுகின்றன.

மத்திய அமெரிக்கப் பிராந்தியத்தில் காணப்படும் நிலைமைக்கு ஓர் நியாயமான அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கான

தமது ஆதரவை இரு நாடுகளும் மீண்டும் தெரிவிக்கின்றன; இத்தீர்வு இப்பிராந்தியத்தின் அனைத்து நாடுகளும் பந்தோபஸ்தை உறுதி செய்வது, அவற்றின் இறைமை, தேசிய சுதந்திரம் மற்றும் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு மதிப்பளிப்பது, அவற்றின் உள்விவகாரங்களில் வெளியார்த் தலையீடு இல்லாமலிருப்பது ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்பிராந்தியத்தில் அமைந்துள்ள சுதந்திர நாடுகளுக்கு எதிரான வெளிநிர்ப்பந்தங்களின் அனைத்து வடிவங்களையும் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்துமாறு சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் அறைகூவல் விடுகின்றன. அணிசேரா நாடுகளும் கொண்டதோரா குழுவினரும் ஆதரவுக் குழுவினரும் ஆக்கபூர்வ முன்முயற்சிகளுக்கு அவை தமது ஆதரவைத் தெரிவிக்கின்றன; அவை கௌதமாலா ஒப்பந்தத்தையும் அங்கீகரிக்கின்றன.

சர்வதேச சமாதானமும், ஸ்திர நிலையும் பொருளாதார ரீதியில் உறுதிவாய்ந்த அடித்தளங்கள் மீதே நிர்மாணிக்கப்பட முடியும் என்று சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் நம்புகின்றன. ஓர் நீதியான, சமனதயான அடிப்படையில் புதிய சர்வதேசப் பொருளாதார நியதி ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். வளர்ந்து வரும் உலகக் கடன் பிரச்சனையையும் சர்வதேச நானய, நிதி அமைப்பின் நெருக்கடியையும் தீர்ப்பதற்கு அதிவசரமான காத்திரமுள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது அவசியம். பண்டங்களது விலைகளில் வீழ்ச்சி ஏற்படுவது

பல நாடுகளின் நலன்களைப் பாதிக்கிறது. தொழில்நுட்ப வியலை இடம் மாற்றுவதற்கான முட்டுக்கட்டைகள் அகற்றப்பட வேண்டியுள்ளன, செயற்கையான வர்த்தகத் தடைகள் நீக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. படைக்குறைப்பின் விளைவாக சேமிக்கப்படும் செல்வாதாரங்கள் அபிவிருத்தி நோக்கங்களுக்காக மாற்றப்பட வேண்டும். படைக்குறைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி பற்றிய ஐ.நா. மகாநாட்டினால் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் புவியின் செல்வாதாரங்களை அறிவார்ந்த முறையில் பயன்படுத்துவது பற்றிய ஓர் உலகளாவிய மூலோபாயத்தை ஐ.நா.வின் ஆதரவோடு அங்கீகரிக்க வேண்டுமென இருநாடுகளும் கேட்டுக் கொள்கின்றன.

உலகின் வருங்காலத்திற்கான பொறுப்பு பெரியதும் சிறியதுமான அனைத்து நாடுகளிடமும் தங்கியிருக்கிறது என்று சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் வலியுறுத்துகின்றன. சர்வதேசப் பிரச்சனைகளுக்கும் நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கும் சமாதானபூர்வத் தீர்வுகளைக் காண்பது, ஏனைய உலகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது ஆகியவற்றுக்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஓர் தவிர்க்க முடியாத அமைப்பாகும், சமீபகாலத்தில் ஐநாவினதும் அதன் உறுப்புகளதும் வளர்ந்தோங்கிவரும் செயல்பாடு குறித்து இரு நாடுகளும் திருப்தி தெரிவிக்கின்றன, சர்வதேச ஸ்தாபனத்தின் அதிகாரத்துவத்தையும் உள்ளாற்றலையும் அதிகரிப்பதை இந்நாடுகள்

மேலும் ஊக்குவிக்கும். அதே சமயம் ஐ.நா. அமைப்பானது தனது பணியைச் சிறப்பான முறையில் நிறைவேற்றும் வண்ணம் உலகின் மாறிவரும் எதார்த்தங்களைப் பிரதிபலிப்பதோடு அதற்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்படவும் வேண்டும்.

சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் உலகில் அணிசேர இயக்கத்தின் உன்னதமான பாத்திரத்தை வலியுறுத்துகின்றன. அது சமாதானம், படைக்குறைப்பு மற்றும் அபிவிருத்திப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் ஓர் ஆக்கபூர்வமான செல்வாக்குள்ள முன்னோடிச் சக்தியாக தோன்றியிருக்கிறது; சர்வதேசப் பதற்றங்களைத் தணிப்பதற்கும் அதன் பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது. உலகம் முகங்கொடுக்கும் சவால்களை எதிரிடுவதில் இந்த இயக்கம் தொடர்ந்தும் அதிகரித்துவரும் பாத்திரத்தை வகிக்கும் என்பதில் இருதரப்புகளும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளன.

நாடுகளுக்கு இடையிலான மக்களுக்கு—மக்கள் கொள்ளும் தொடர்புகள் நம்பிக்கையையும் புரிந்துணர்வையும் மேம்படுத்துவதற்காக ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருதரப்புகளும் நம்புகின்றன. சுற்றுலா, வர்த்தகம் மற்றும் அறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் ஏனைய மக்கள் பிரதிநிதிகள் மத்தியில் பெரும் இடைச் செயற்கள் வாயிலாகவும் இதைச் செய்வது மூலமும் கலாசார விழாக்கள் வாயிலாகவும் இதைச் செய்வ முடியும்.

சோவியத் யூனியனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான உறவுகள் ஆழமான வெற்களைக் கொண்டிருக்கின்றன, மாறுபட்ட சமூக-அரசியல் அமைப்புகளைக் கொண்ட இரு நாடுகளுக்கிடையே ஆக்கபூர்வ ஒத்துழைப்புக்கு ஓர் முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றன. அவை மனப்பூர்வமான நட்புறவு மற்றும் பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வினால் குணம்சப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை, பல தசாப்தங்களாகத் துரிதமான, தங்குதடையற்ற வளர்ச்சியைக் கண்ணுற்றுள்ளன. அவற்றின் உறவுகளில் சோவியத்—இந்திய சமாதான, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை ஓர் உன்னதமான மைல்கல். அது, இந்த உறவுகளின் மேலும் வளர்ச்சிக்கும் ஆசியாவிலும் உலகிலும் சமாதானத்தையும் ஸ்திரநிலையையும் ஊக்குவிப்பதற்கும் ஓர் நம்பகமான, காலத்தின் சோதனையில் தேறிய கட்டமைப்பை வகை செய்கிறது. சோவியத் யூனியனதும் இந்தியாவினதும் அயல்துறைக் கொள்கை முதன்மைகளில் இந்த உடன்படிக்கையின் அடிப்படை முக்கியத்துவமானது இன்றைய மாற்றமடைந்துவரும் உலகில் மிகவும் உயர்ந்ததாகவும் உள்ளது.

சமீப ஆண்டுகளின்போது அதியுயர் மட்டத்திலான முறையான விஜயங்கள் சோவியத்—இந்திய உறவுகளுக்கு ஓர் தரநீதியிலான புதிய இயல்பையும் இயக்காற்றலையும் கொடுத்திருக்கின்றன, இந்த உறவுகள் வளர்ந்துவரும் பரஸ்பர நம்பிக்கை மற்றும் உறுதி, புதிய துறைகளையும் வடிவங்களையும் தழுவுகின்ற உள்ளியல்பாக்கப்பட்ட பொருளாதார, விஞ்

ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு, மக்களுக்கு—மக்கள் கொள்ளும் பரந்த அளவிலான தொடர்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம் குறிக்கப்படுகின்றன. இந்திய சுதந்திரத்தின் 40-ம் ஆண்டு விழாவையும் மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் 70-ம் ஆண்டு விழாவையும் குறிக்கும் வகையில் இந்தியாவிலும் சோவியத் யூனியனிலும் நடைபெற்ற சோவியத், இந்திய பெருவிழாக்களில் மிகத் தெளிவாக இது பிரதிபலித்திருக்கிறது. இந்த இரு விழாக்களும் நட்புறவையும் நல்லெண்ணத்தையும் பரவச் செய்யும் உன்னதமான நிகழ்வுகளாக இருந்திருக்கின்றன.

அதியுயர் மட்டங்களிலான விஜயங்களின் மரபையும், படைக்குறைப்பு, பிராந்திய பிணக்குகளுக்கும் மோதல்களுக்கும் சமாதானத் தீர்வு, ஓர் கூடுதல் நீதியும் ஜனநாயகமுள்ளதுமான உலகநியதியை ஸ்தாபிப்பது போன்று இன்று உலக சமூகத்தின் முன்னுள்ள பாரிய பிரச்சனைகள் குறித்து அடிக்கடி ஆலோசனைகள் நடத்துவதையும் கூட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதையும் தொடர்வது என தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொருளாதாரத் துறையில், சோவியத், இந்தியப் பொருளாதாரங்களின் நவீனமாக்கம் மற்றும் மாற்றமடைந்துவரும் இயல்பின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ள புதிய உள்ளாற்றலையும் வாய்ப்புக்களையும் முழுமையான அளவுக்குப் பயன்படுத்துவது முக்கியமானது என்று அவை உணர்கின்றன. கூட்டு முயற்சிகள் உள்ளிட, பரஸ்

பரம் அனுசூலமுள்ள பொருளாதார ஒத்துழைப்பின் புதிய வடிவங்களை விருத்தி செய்வதற்கு தம்முடைய பொருளாதாரங்களில் தோன்றும் முழுநிறைவாக்கங்களை இனங்காண்பதும் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் இன்றியமையாதது என்று இருதரப்புக்களும் நம்புகின்றன. வர்த்தகத்தின் கட்டமைவை மாற்றியமைப்பதும் இயக்காற்றல் மிக்க வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதற்காக புதிய மூலோபாயங்களை வகுப்பதும் அவசியம். 1986-ம் ஆண்டு முதல் வர்த்தகத்தில் சாதிக்கப்பட்டுள்ள விரைவுபடுத்தப்பட்ட வளர்ச்சியைப் பேணிக் காப்பதற்கு அவை சகல முயற்சியையும் செய்யும், 2000-வது ஆண்டு வரையில் பொருளாதார, வர்த்தக, விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பிற்கான நீண்டகால வேலைத்திட்டத்தை வகுக்கும்.

ஒருவர் மற்றவருக்கு நவீன, சுதேசிய அளவில் விருத்திசெய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களை வழங்குவதன் மூலம் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் உயர்தரம் பொருட்களுக்கான இருநாடுகளதும் அதிகரித்துவரும் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதும் கூட்டு ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி மூலமாக உள்ளிட, திட்டவட்டமான ஒத்துழைப்புத் திட்டங்களை வகுப்பதும் அவசியம் என்பதை சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் ஒப்புக் கொண்டன.

இந்திய மாநிலங்களுக்கும் சோவியத் குடியரசுகளுக்கும்

இடையே காலத்திற்குக்காலம் விழாக்களை நடத்துவதன் மூலம் சோவியத் யூனியன் மற்றும் இந்திய விழாக்களின் ஆரோக்கியமான பாரம்பர்யத்தைத் தொடர்வதற்கும், கலாசார விழாக்கள், விஞ்ஞான ஆய்வரங்குகள் மற்றும் பொது மகாநாடுகள் ஆகியவற்றை நடத்துவதன் மூலம் சோவியத்-இந்திய சமாதான, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கையின் 20-ம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களில்லாத, வன்முறையற்ற உலகின் கோட்பாடு பற்றிய டில்லிப் பிரகடனத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கும் ஆன தமது விருப்பத்தை இரு தரப்புக்களும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன.

சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் அனைத்துத் துறைகளிலும் தம்முடைய தொடர்புகளை மேலும் வளர்க்கவும் ஆழமாக்கவும் தமது உறுதியான தீர்மானத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. சோவியத்-இந்திய உறவுகளின் வளர்ச்சி அவற்றின் மக்களது நலன்களுக்குப் பணிபுரிகிறது, சர்வாம்ச அடிப்படையில் சமாதானத்தையும் பந்தோபஸ்தையும் வலுப்படுத்துவதிலும், ஆசியாவிலும் உலகம் முழுவதிலும் அபிவிருத்தியை ஊக்குவிப்பதிலும் ஓர் முக்கியமான காரணியாக விளங்குகிறது.

புதுடில்லி, நவம்பர் 20 (ஏபிஎன்)

சமாதானம்,

படைகுறைப்புக்கான வாய்ப்புகள்

விதாலி கொரியாவோவ்
"பிராவ்தா" அரசியல் விமர்சகர்

நூமியில் வாழ்வுக்காக

20 நூற்றாண்டைப்போன்று வேறெந்த நூற்றாண்டிலும் சமாதானத்தைப் பற்றி இல்லாது அதிகமாகப் பேசப்பட்டது கிடையாது; அதுபோன்றே வேறெந்த நூற்றாண்டிலும் இத்தனைப் போர்கள் நடக்கவில்லை. இரண்டு உலகப் போர்களைப் பற்றி கூறவே தேவையில்லை. மேலும், இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதல் நடந்துள்ள யுத்தங்களின் எண்ணிக்கை உண்மையிலேயே அதிகரித்துள்ளது.

கவிந்துவரும் அபாயம்

இன்றைய உலகம் நியூக்லியர் சர்வநாசத்தினால் மாதிரம் அச்சுறுத்தப்படவில்லை. அது பிராந்திய மட்டத்திலான ஆயுத மோதல்களாலும் குலுக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவும் பிராவ்சும் பெரிய

பிரித்தானியாவும் சுமார் 300 'சிறிய யுத்தங்கள்', ஆயுத மோதல்களில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன; இவற்றினால் இரண்டு கோடிக்கும் அதிகமான மக்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். சர்வதேச ஸ்தாபனங்களது மதிப்பீடுகளின்படி, இன்று ஆயுதப் போட்டிக்கான உலகச் செலவினம் வருடமொன்றுக்கு ஒரு

டிடில்லியல் டாலரை எட்டு கிறது. எல்லாமாக, சுமார் 100 மில்லியன் மக்கள் இராணுவத் தேவைகளுக்கான ஆயுத உற்பத்தியிலும் இராணுவ ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இக்கொடிய நிலைமைக்கான பெரும் பொறுப்பு அமெரிக்காவையேசார்ந்தது. அது இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், ஏனைய நாடுகளுக்கு எதிராக 215 தடவைகள் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளது அல்லது அவற்றைப் பயன்படுத்தும் அச்சுறுத்தலைச் செய்துள்ளது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கணக்கிட்டுள்ளனர்.

இச்சூழ்நிலைகளில், சோவியத் யூனியன் தனது பந்தோபஸ்துகளைச் சரியான மட்டத்தில் பேணுவதற்காகப் பெருமளவுப் பணத்தை ஒதுக்குவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிபுணர்களது மதிப்பீட்டின்படி, கடந்த ஐந்தாண்டு காலகட்டத்தின்போது (1981-1985) நேரடியான இராணுவச் செலவுகளைச் சிவிலியன் துறையில் பயன்படுத்தியிருந்தால் அது தேசிய வருமானத்தில் மேலும் 300,000 மில்லியன் ரூபிள்களை அதிகரிக்கச் செய்திருக்கும். எழுபதாம் ஆண்டுகளிலும் எண்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்திலும் சோவியத் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் மத்தியில் இத்தவிர்க்க முடியாத பந்தோபஸ்துச் செலவும் இருக்கிறது.

உலகின் வருடாந்த இராணுவச் செலவினத்தில் சாதாரண 5 சதவீதம், மக்களில் பெரும்பாலானோர் பட்டினியால்

வாடும் பிராந்தியங்களில் பட்டினிக்கு எதிரான நீண்டகால இயக்கத்தை மேற்கொள்வதற்குப் போதும். மனிதகுலம் முழுவதற்கும் நன்னீரை வழங்குவதற்கு, ஆயுதங்களுக்காக ஒரு நாளுக்கு ஆகும் செலவைவிட குறைவான தொகையே தேவைப்படும். ஆயுதப் போட்டியிலிருந்து மனிதகுலத்தை விடுவிப்பது, உலகில் வாழும் அனைத்து மக்களும் மனித உயிர்களுக்கே பெறுமதி வாய்ந்த நிலைமைகளில் வாழ்வதை உறுதி செய்யும் ஆகவும் செயலூக்கமுள்ள மார்க்கமாக இருக்க முடியும்.

எனவேதான், வெகுஜனப் பேரழிவு ஆயுதங்களை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கும் போரைத் தடுப்பதற்குமான வேலைத்திட்டத்தை உணர்வதற்கான போராட்டம் சோவியத் அயல்துறைக் கொள்கையின் மையமாக விளங்குகிறது. வீச்சிலும் முக்கியத்துவத்திலும் உண்மையிலேயே வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதான இவ்வேலைத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது மனிதகுலத்துக்கு அடிப்படையிலேயே புதிய அபிவிருத்தி மார்க்கத்தைத் திறந்துவைக்கும், நிர்மாணக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அதற்குக் கொடுக்கும்.

முன்முயற்சி

சோஷலிஸ்த்துக்குரியது

சோவியத் யூனியனின் முன்முயற்சியிலும் அதன் செயலூக்கமுள்ள பங்களிப்பிலும் துவங்கிய பந்தோபஸ்தையும் நம்பிக்கையையும் ஒத்துழைப்

பையும் வலுப்படுத்தும் போக்கை, வளர்முக நாடுகள் உள்ளிட, முழு உலகையும் அது உள்ளடக்கும் வகையில் வளர்க்கவும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விடாமுயற்சியுடன் பாடுபட்டு வருகிறது. சோவியத் யூனியன் மிகப்பெரிய முதலாளித்துவ நாடான அமெரிக்காவுடன் உறவுகளை மாழலாக்கவும் அவற்றை ஸ்திரமாக்கவும் விழைகிறது.

கடந்த தஸாப்தங்களின் போது சோவியத்—அமெரிக்க உறவுகள் சமதையில்லாமலே வளர்ச்சியடைந்தன. ரொஸ்டர் ரீகலின் நிர்வாகம் அதிகாரத்துக்கு வந்ததன் பின்னர், அவ்வேளையில் வாஷிங்டனில் இராணுவவாத மற்றும் சோவியத் விரோத உணர்வுகள் நிலவியதன் காரணமாக, இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவுகள் மோசமடைந்தன. ஐந்தாண்டுகளாக, சோவியத்—அமெரிக்க உச்சி மகாநாடு பற்றிய கருத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்குக்கூட ரீகலின் நிர்வாகம் அப்பட்டமாக மறுத்தது. ஆயினும், கடைசி மூன்று ஆண்டுகள் இம்மனோபாவத்தில் ஓர் தீர்க்கமான மாற்றத்தைக் கண்டன. ஏற்கனவே நான்கு சோவியத்—அமெரிக்க உச்சி மகாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன, இதே காலகட்டத்தின் போது இரு நாடுகளும் அயல்துறை அமைச்சர்கள் 26 தடவைகள் சந்தித்துள்ளனர்.

இது ஓர் “அற்புதமா”? இல்லை; அது சோவியத் மக்களது பிற சமாதான, விவேகச் சக்திகளதும் முயற்சிகளின் தர்க்கரீதியான பெறுபேறு ஆகும், சோவியத் மக்கள் தம்

முடைய வீரமிகு முயற்சிகளைக் கொண்டு ஓர் ராஜ்யத்தை உருவாக்கியுள்ளனர்; இந்த அரசின் அதிகாரம் மற்றும் நிலைப்பாடுகளுடன் அனைத்து முதலாளித்துவ நாடுகளும் ஈடுகொடுப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்விஷயத்தில், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிறைவேற்றியும் பெர்ஸ்த் ரொய்ச் காபோக்கு பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்; அதுபோன்றே சோவியத் சமுதாயத்தை ஜனநாயகமயமாக்குவதும் சர்வதேச உறவுகளில் சோவியத் யூனியன் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள புதிய அரசியல் சிந்தனையும் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையே. அது, இப்போது லட்சோப லட்சம் மக்களின் மனங்களை வென்றெடுத்து வருகிறது. சர்வதேச நிலவரத்தின் மாழலாக்கத்தை ஊக்குவிப்பதை செயலூக்கமுள்ள காரணியாக மாற்றி வருகிறது.

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் சோவியத் ராஜ்யத்தினதும் இயக்காற்றல் மிக்கக் கொள்கை, உலக நிகழ்வுகள் மீது அதிகரித்த அளவுக்குச் சாதகமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. சோவியத் யூனியனும் சோஷலிஸ்ட் கூட்டமைப்பு நாடுகளும் ஆயுதப்போட்டியை நிறுத்துவதையும் ஐரோப்பாவை சமாதானம், ஒத்துழைப்புக் கண்டமாக மாற்றுவதையும் பிராந்திய மோதல்களுக்குத் தீர்வுகாண்பதையும் கடல்கள், மாகடல்களை இராணுவ சூன்யமாக்குவதையும் பரஸ்பரம் பயனுள்ள சர்வதேச பொருளாதார ஒத்துழைப்பை வளர்க்கவுமான நோக்க

முடைய ஆக்கபூர்வ யோசனைகளின் கர்த்தாக்களாக இருக்கின்றன. சர்வதேச அரங்கில், முன்முயற்சி சோஷலிஸக் கூட்டமைப்பின் கரங்களிலேயே உறுதியாக உள்ளது.

இதற்கு மாறுபட்ட விதமாக, அமெரிக்காவும் ஏனைய மேலை நாடுகளும் முன்முயற்சி இல்லாமல், சர்வதேச ஒத்துழைப்பு வளர்ச்சியின் மார்க்கத்தில் அக்கறையில்லாமல் இருந்தன. உலகின் சோஷலிஸமல்லாத பகுதியில் இடம்பெற்று வரும் ஸ்தலமான போக்குகள் மூலம் இது ஓரளவுக்கு விளக்கப்படுகிறது. உண்மையில், முதலாளித்துவம் ஓர் சக்திவாய்ந்த உலக அமைப்பாக இருந்து வந்துள்ளது, இருந்து வருகிறது. ஆயினும், அது தனது நிலையை ஓரளவு இழந்திருக்கிறது; இது அதனது

வெளிநாட்டுக் கொள்கைப் போக்கையும் பாதிக்கிறது

நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் இல்லாத, வன்முறையற்ற உலகை உருவாக்குவது ஓர் சிக்கலான போக்கு. ஆயினும், சோவியத் மக்களுடையவும் மனிதகுலம் முழுவதின்னும் அதியுயர் நலன்கள், இதைத் தாமதமில்லாமல் சாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகின்றன. உலகத்துக்கு இதற்கான வாய்ப்புகள் யாவும் உண்டு.

‘எஜி.டேட்டர்’
சஞ்சிகையிலிருந்து

★

பேட்டி

ஆசியாவில்

இணக்க அமைதி

ஆசியாவில் சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான சோவியத் முன்முயற்சிகளை இலங்கை ஆதரிக்கிறது என்று சோவியத் செய்தித்தாளான ‘இஸ்வெஸ்தியா’ வுக்கு அளித்த பேட்டியில் இலங்கையின் அயல்துறை அமைச்சர் ஜனப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத் சொன்னார்.

இலங்கை-சோவியத் உறவுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்தென்ன?

அவை மனப்பூர்வமானவை, வெற்றிகரமாக வளர்ந்து வருகின்றன. கடந்த காலத்தில் சோவியத் யூனியன் எம்மீது ஓரளவு ஐயம் கொண்டிருந்தது என நான் நினைக்கிறேன். எங்களுக்கும் ஐயங்கள் இருந்தன. ஆனால், காலப்போக்கில், இருபக்கங்களிலும் இருந்த பெரும் பாலான ஐயப்பாடுகள் மறைந்துவிட்டன.

எந்தவிதமான ஐயங்களை நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

நாம் மேலைய சார்பு, அமெரிக்கச் சார்புத் திசைவழியைப் பின்பற்றுகிறோம் என்ற கருத்து

சில காலம் சோவியத் யூனியனில் நிலவியது. உண்மையில் பொருளியல், அயல்நாட்டு வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் நாம் மேற்கு நாடுகளுடனும் ஜப்பானுடனும் ஒத்துழைத்து வருகிறோம். ஆனால் அயல்துறைக் கொள்கையில் நாம் அணிசேரா கோட்பாடுகளால் வழிகாட்டப்படுகிறோம். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் சோவியத் யூனியனுடன் சேர்ந்தே இலங்கை வாக்களிக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சந்திப்புக்கள், தொடர்புகளின் போக்கில் எமக்கிடையே நிலவிவந்த தவறான சந்தேகங்களை தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதில் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இப்போது, எம்முடைய உறவுகள் மிகவும் நேயபூர்வமானவையாக

இருப்பதை நான் திரும்பவும் கூறுகிறேன். மிகையில் கொர்பச் சேவின் தலைமையிலான புதிய சோவியத் தலைமை, சர்வதேச விவகாரங்களுக்கும் அயல்துறைக் கொள்கையில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ள புதிய சிந்தனைக்கும் செய்துள்ள பங்களிப்பை இலங்கை அதிபுயர்வாகப் போற்றுகிறது.

ஆப்கானிஸ்தான் பற்றிய ஜெனீவா ஒப்பந்தங்களை உங்கள் நாடு எவ்வாறு கருத்திற்கொள்கிறது?

நாம் இந்த உடன்பாடுகளை வரவேற்றோம். அவை சமாதானக் கொள்கைக்குக் கிடைத்த வெற்றி. ஆப்கானிஸ்தான் ஓர் சுயாதீனமான, அணிசேரா நாடாக இருப்பதைக் காணவே நாம் விரும்புகிறோம். ஆப்கான் விவகாரங்களில் வெளியிலிருந்து தலையீடு செய்வது அனுமதிக்க முடியாதது. ஆப்கான் மக்கள் தம்முடைய எதிர்காலத்தைத் தாமே தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆசியாவில் சமாதானத்தை உறுதி செய்யும் மார்க்கங்கள் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

இரண்டாம் உலகப் போர் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முடிவடைந்தது. ஆனால் ஆசியாவில், 1970ம் ஆண்டுகள் வரையில் யுத்தங்கள் தொடர்ந்து நடந்தன. அமைதி தவழ்ந்த நாட்கள் மிகக் குறைவு. வியத்தநாம் யுத்தம் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் கொடுமானதாகவும் நீடித்ததாகவும் இருந்தது. அது முடிவடைந்த உடனேயே ஏனைய கூர்மையான பிராந்திய மோதல்களும்

வெடித்தன. இவை, இன்னமும் இக்கண்டத்தைத் துண்டாடி வருகின்றன. ஈரான்-ஈராக் யுத்தம், அளப்பரிய நடத்தையும் துயரத்தையும் கொண்டு வந்தது. காம்பூச்சாவைச் சுற்றிய நிலைமைக்கு இதுவரை எந்தவிதமான தீர்வும் காணப்படவில்லை. இத்தகைய நிலைமைகளில் என்ன செய்யமுடியும்? ஆசியப் பந்தோபஸ்துப் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமான சோவியத் முன்முயற்சிகளை நாம் ஆதரிக்கிறோம். இணக்க அமைதித் திசையிலும் எமது கண்டத்தில் சமாதானத்தையும் ஸ்திரநிலையையும் ஸ்தாபிக்கும் திசையிலும் எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் சோவியத் யூனியன் ஆதரிக்கிறது. இப்பிரச்சனைகளில் கணிசமான அளவுப் பங்குப்பணி ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கே உரியது.

ஆயுதப் போட்டி எங்கு நடந்தாலும்—யூமியில் நடந்தாலும் சரி, நீரில் நடந்தாலும் சரி, புற வெளியில் நடந்தாலும் சரி—அதை இலங்கை எதிர்க்கிறது. சமாதானபூர்வ நோக்கங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் குண்டுவெடிப்புக்கள் நீங்கலாக, ஏனைய நியூக்லியர் குண்டு வெடிப்புக்களை இலங்கை கண்டிக்கிறது. உலகில் ஆசியாக்கண்டத்தில்தான் மக்கள் தொகை அதிகம். ஆனால் அதில் வாழும் பெரும்பான்மையான மக்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பட்டினி, போஷாக்கின்மை மற்றும் நோயினால் துன்புறுகின்றனர். இம் முனைப்பான பிரச்சனைகளைக் கூடிய விரைவில் சமாளிப்பதற்கு ஆசியாவுக்கு சமாதானமும் பந்தோபஸ்தும் ஸ்திரநிலையும் தேவைப்படுகின்றன.

இந்து மாகடல் சமாதான மண்டலமாக்குவது இக்குறிக்கோள்களை அடைவதற்குப் பங்களிக்க முடியும்...

இதில் சந்தேகமேயில்லை. 1971ம் ஆண்டளவில், ஏனைய அணிசேரா நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற்ற எம்முடைய முன்முயற்சியின் பேரில், இந்து மாகடல் சமாதான மண்டலமாக்குவது பற்றிய ஒரு தீர்மானத்தை ஐ.நா. பொதுச்சபை அங்கீகரித்தது. பொருத்தமான மகாநாடு ஒன்றுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் நோக்குடன் இந்து மாகடல் சம்பந்தமான ஓர். ஐ.நா. துணைக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால், இப்பாதையில் வெல்லற்கரிய சிரமங்கள் தோன்றின. சர்வதேச மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கு அமெரிக்கா தடைபோட்டது; இப்பிராந்தியத்தில் நிலவும் நிலைமைகள், அத்தகைய மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்று அது கருதுகிறது. இந்து மாகடல் பற்றிய விசேட குழுவின் கூட்டத்தைக் கொழும்பில் நடத்துவது பற்றிய எமது யோசனையையும் அது எதிர்க்கிறது, இதிலிருந்து வெளியேற வேறு வழி எது? இந்து மாகடல் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக, சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே உடன்பாடு காண்பது சர்வதேச மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கான கதவைத் திறந்து வைக்கும். இந்து மாகடலைச் சமாதான மண்டலமாக்கவும் இராணுவ சூன்யமாக்கவும் இலங்கை மனப்பூர்வமாக விழைகிறது. எனது நாடு, இதற்காகப் பல ஆண்டுகளாகப் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது.

பிராந்திய ஒத்துழைப்பின் திசையில் உங்களின் மனோபாவம் யாது?

பிராந்திய ஒத்துழைப்புக் கான தெற்காசிய அமைப்பை (ஸார்க்) உருவாக்குவதில் இலங்கை செயலூக்கமான பங்கை எடுத்தது. அதன் சாசனம், அரசியல் ரீதியான ஒத்துழைப்பு பற்றி பேசாவிட்டாலும் கூட, உண்மையில் அத்தகைய ஒத்துழைப்பு இடம் பெற்று வருகிறது.

ஏனைய பிராந்திய ஸ்தாபனங்களிடமான ஒத்துழைப்பின் மார்க்கத்தில் உங்களின் மனோபாவம் யாது?

தென்கிழக்காசிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்துடன் (ஆசியான்) ஒத்துழைப்பை ஸ்தாபிப்பதற்கு விரிவான சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. பொதுவாக, ஒரு பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு இப்போது பொதுவானதாக மாறி வருகிறது. ஸார்க்கிற்கும் ஆசியானுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய இடைத்தொடர்பே அடுத்த நடவடிக்கையாக இருக்குமென நான் நினைக்கிறேன். பின்னர், இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்துக்கும் பரஸ்பரப் பொருளாதார உதவிக் கவுன்சிலுக்கும் இடையே ஒத்துழைப்பு ஆரம்பமாகுமென நான் நிச்சயம் நம்புகிறேன். எனது கருத்துப்படி, இது, உலகில் நவீன வளர்ச்சியின் நியதிக்கு இசைவுபடுகிறது.

★

வளர்முக நாடுகளும் புதிய அரசியல் சிந்தனையும்

நியூக்லியர் அழிவிலிருந்து மனிதகுலத்தைப் பாதுகாக்கவும் உலகளாவிய சர்வநாசத்தைத் தடுக்கவுமான இன்றியமையாத தேவை, புதிய அரசியல் சிந்தனை பற்றிய கருத்தமைப்பை வகுப்பதற்கான முக்கியமான நெம்புகோலாக இருந்துவந்துள்ளது. இருந்து வருகிறது. இது பிரதானமானதே தவிர, அது ஒன்றுமாதிரிமேயலல. இந்தச் சிந்தனை நவீன உலகின் அனைத்து எதார்த்தங்களையும் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மீது சார்ந்திருக்கிறது; இது நியூக்லியர் யுத்தத்தைத் தடுப்பதை மாத்திரமன்றி, பின்தங்கிய நிலைமையின் பிரச்சனைகள் உள்ளிட, எமது காலத்தின் பாரிய உலகப் பிரச்சனைகள் அனைத்தையும் தீர்க்கும் நோக்கமுடையதாகும்.

இவ்வீழ்வுத்தில், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் காலனிகளாகவும் அரைக்காலனிகளாகவும் விளங்கிய ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக கொள்கைகளும் பிந்தங்கலை வெற்றிகொள்ளும் பிரச்சனை, விசேட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதன்

தீர்வுமீது, இந்நாடுகளது மக்களின் வருங்காலம் மாத்திரமன்றி மனிதகுலம் முழுவதின் எதிர்காலமும் உலக சமூக முன்னேற்றத்தின் வாய்ப்புக்களும் கூட சார்ந்திருக்கின்றன.

முக்கியமான தடை

புதிய அரசியல் சிந்தனையிலிருந்து முன்செல்லும் சோவியத் யூனியன், பின்தங்கிய நிலைமையை வெற்றி கொள்வதை மனிதகுலத்திற்கு முதன்மையானவற்றில் ஒன்றாக, ஒரு பாதுகாப்புள்ள வருங்கால உலக மாளிகையை நிர்மாணிப்பதில் ஒரு மூலக்கல்லாகக் கருதுகிறது. இக்கடமைக்குத் தீர்வு காண்பதில் பிரதான திசைவழிகள், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 27வது காங்கிரஸ் வகுத்தளித்த சர்வாம்சம் தழுவிய சர்வதேச பந்தோபஸ்து அமைப்பு பற்றிய வேலைத்திட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்வதேச நடைமுறையிலிருந்து ஒதுக்கல்சளின் சகல வடிவங்களையும் ஒழித்துக்கட்டுதல்; உலக சமூகத்தின் சிபாரிசுகளில் ரேடியாக முன்வைக்கப்படாத பட்சத்தில்

பொருளாதாரத் தடைகள், மற்றும் பிற தடைகளை மேற்கொள்ளும் கொள்கையைக் கைதுறத்தல்; கடன் பிரச்சனைகளுக்கு நீதியான தீர்வினைச் சாதிப்பதற்கான மார்க்கங்களைக் கூட்டாகத் தேடுதல்; அனைத்து நாடுகளுக்கும் சமதையான பொருளாதாரப் பந்தோபஸ்தை உத்தரவாதம் செய்யும் ஒரு புதிய சர்வதேசப் பொருளாதார நியதியை ஸ்தாபித்தல்; இராணுவ வரவு-செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலம் விடுவிக்கப்படும் நிதியின் ஒரு பகுதியை பொதுவாக உலக சமூகத்திற்கும் குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளுக்கும் உதவுவதற்குப் பயன்படுத்துவதற்கான கோட்பாடுகளை வகுத்தல் ஆகியன அவற்றில் அடங்கும்.

1988 கோடைக் காலத்தில் நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19வது அகில ஒன்றிய மகாநாடு சோவியத் சமாதான வேலைத்திட்டம், 2000வது ஆண்டளவில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களைக் கட்டம் கட்டமாக ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான வேலைத்திட்டம்; சர்வாம்சம் தழுவிய பந்தோபஸ்து அமைப்பின் ஸ்தாபித்தையும் தேர்வுச் சுதந்திரத்தையும் நலன்களின் சமவலுவையும் ஓர் "அகில ஐரோப்பிய இல்ல"த்தை நிர்மாணிப்பதையும் ஆசிய-பசுபிக் பிராந்தியத்தில் உறவுகளை மறுகட்டமைப்பு செய்வதையும் முன்வைக்கும் வேலைத்திட்டம்; போதிய மட்டத்திலான தற்காப்பையும் எதிர்த்தாக்குதலற்ற கருத்தமைப்பையும் தேசிய மற்றும் பிராந்தியப் பந்தோபஸ்தை வலுப்படுத்தும் ஒரு மார்க்கம் என்ற வகையில் ஆயுதங்களின் மட்டத்தைக் குறைப்பதையும்,

அந்தியப் பிரதேசங்களிலிருந்து துருப்புக்களை, தளங்களை வரபஸ் பெறுவதையும், நம்பிக்கையைப் பெருக்கும் நடவடிக்கைகளையும், சர்வதேசப் பொருளாதாரப் பந்தோபஸ்தையும், உலக அரசியலின் நேரடியான முகவராக விஞ்ஞானம் பணிபுரியும் கருத்தையும் முன்வைக்கும் வேலைத்திட்டம் என்று வலியுறுத்தியது.

இந்தச் செயற்போக்குகள், சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் கூட்டுத்தாக்கீதுகளிலும் வகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவை, வளர்முக நாடுகளின் யோசனைகளுடன் பெருமளவுக்கு இசைவுபடுகின்றன. அவற்றை நடைமுறையில் அமல் செய்வது, விமோசனமடைந்த நாடுகளின் துரிதமான சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்குச் சாதகமுள்ள நிலைமைகளை உருவாக்கும்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் கொள்கைதான் இதற்குப் பிரதான தடையாகும்; இதுவே வளர்ச்சிகுன்றிய பிரச்சனைக்குப் பொறுப்பானதாகும். வளர்முக நாடுகளின் சமதையற்ற அந்தஸ்துக்கும் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளுக்கும் எதிரான போராட்டம் தான் எமது காலத்தின் துக்கரமான முரண்தகைக்குக் காரணமாகும். வளமான இயற்கைச் செல்வாதாரங்களைக் கொண்டிருப்பதும் உலகின் அதிக மக்கட் தொகையைக் கொண்ட நாடுகளாக இருப்பதுமான விமோசனமடைந்த நாடுகள் மிஷும் மோசமான வறுமையினால் தொடர்ந்தும் துன்புறுகின்றன.

1980ம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதியில் ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்

தின் அமெரிக்க நாடுகளைச் சுரண்டுவதிலிருந்து ஆண்டுதோறும் 200 பில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமான தொகையை அமெரிக்காவும் ஏனைய வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளும் பெற்றன. அவற்றின் பிரம்மாண்டமான கடன்களுக்கான கொடுப்பனவுகள் இந்நாடுகளின் மூலதன சேமிப்பில் 20 சதவீதம் வரையிலும் அவற்றின் ஏற்றுமதி சம்பந்தியத்தில் 30-40 சதவீதம் வரையிலும் உறிஞ்சுகின்றன. அத்தகைய கொடுப்பனவுகள் இன்று, அதிகாரபூர்வ அபிவிருத்தி உதவியாக அதை பெறுகின்ற தொகையை விஞ்சுகின்றன. சுருக்கமாகச் சொன்னால் வளர்முக நாடுகள், ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் நிதி "கொடையாளிகளாக" மாறியிருக்கின்றன.

ஏகாதிபத்திய நிர்ப்பந்தம், முற்போக்கு மாற்றங்களின் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தள்ள நாடுகளுக்கு எதிராக அப்பட்டமாய் வெளிப்பாடு பெறுகிறது. அங்கோலா, ஆப்கானிஸ்தான், லிபியா, மொலாம்பிக், காம்புச்சா, எதியோப்பியா, நிக்கரகுவா ஆகியன வாஷிங்டனின் "கறுப்பு நூல்களில்" இருக்கின்றன. மேன்மேலும் அதிகமான நாடுகள் இப்பட்டியலில் தோன்றுகின்றன.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் எதிர்ப்புரட்சிச் சதிகளையும் கலகங்களையும் தூண்டுகின்றனர், வெகுஜன விரோதச் சர்வாதிகாரங்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்றனர், தேசிய, இன, மதமோதல்களுக்குத் தூபம்போடுகின்றனர், பிரிவினாவாத இயக்

கங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கின்றனர், ஸ்தலமோதல்களையும் யுத்தங்களையும் தூண்டிவிடுகின்றனர்.

வளர்முக நாடுகளைத் தனது உலகளாவிய இராணுவ அமைப்புக்குள் ஈர்க்கவும் அவற்றின் பொருளாதாரங்களை இராணுவமயமாக்கவும் ஏகாதிபத்தியம் மேற்கொள்ளும் முஸ்தீபுகளே அந்நாடுகளை நவகாலனித்துவச் சார்பு நிலையில் வைத்திருப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மிகக் கொடிய மார்க்கங்களில் ஒன்றாகும். மேற்கிலகின் இராணுவத்-தொழில் தொகுப்பு இதில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு செயலாக்கமுடன் விளங்குகிறது. உலக ஆயுத இறக்குமதிகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்குரியது. மேலைய ஏகபோகங்கள் இதன் மூலம் மிகப் பெரும் இலாபங்களை ஈட்டுகின்றன. ஏகாதிபத்தியத்திலை முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ள ஆயுதப் போட்டி, மூன்றாம் உலகின் செல்வாதாரங்களை அதிகரித்த அளவுக்குச் சம்பந்தப்படுத்துகிறது.

ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் மீது ஏகாதிபத்தியம் திணித்துள்ள ஆயுதப் போட்டி அவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சி மீது மிகப் பாதகமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது, அவற்றின் அழுத்துகின்ற பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறது. இந்நாடுகளின் இராணுவச் செலவினங்கள் தான், அவற்றின் பிரம்மாண்டமான வெளிநாட்டுக் கடனுக்குரிய முக்கியமான காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

சோவியத் யூனியனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளும் பின்தங்கிய நிலைமை பற்றிய பிரச்சனைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன, அதை வெற்றி கொள்வதற்கு உதவியளிக்கின்றன. உலகில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமை, சோஷலிஸ நாடுகளுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையே பயனுள்ள, செயலாக்கமுள்ள ஒத்துழைப்புக்கு மேலதிக வாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றன. உந்துசக்தியைக் கொடுக்கின்றன. இது, முதலாவதாக, சர்வதேச நியூக்லியர் சர்வநாசத்துக்கு எதிராகவும் பிராந்திய மோதல்களுக்குத் தீர்வுகாண்பதற்காகவும் சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகளை நீதியான அடிப்படையில் மறுபுனைவு செய்வதற்காகவும் ஏனைய உலகப் பிரச்சனைகளுக்கு ஜனநாயகரீதியில் மனிதநேய தீர்வைக் காண்பதற்காகவும் ஆன போராட்டத்துக்குப் பொருந்துகிறது.

சோஷலிஸ நாடுகளுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடை

யிலான நெருங்கிய உறவுகளின் மார்க்கத்திலான போக்கு, சர்வதேச வாழ்வில் மேன்மேலும் தெளிவானதாகி வருகிறது. அது எமது காலத்தின் ஸ்தூலமான தேவையை—மனிதகுலத்தின் உயிர் வாழ்க்கையின் பெயரால் சமூக முன்னேற்றச் சக்திகளது என்றுமில்லாத அளவு நெருக்கமுள்ள ஒத்துழைப்புக்கான தேவையைப் பிரதிபலிக்கிறது. உலக சோஷலிஸத்தினதும் தேச விமோசன சக்திகளதும் ஓர் உறுதியான கூட்டணி ஏகாதிபத்தியத்தின் இராணுவவாத, நவகாலனித்துவச் செயற்பாடுகளுக்குக் கடிவாளமிடுவதில் முக்கியமான காரணியாக மாறமுடியும், சர்வதேச உறவுகளில் புதிய அரசியல் சிந்தனையை ஸ்தாபிப்பதற்கு ஓர் வலுவான உந்துசக்தியைக் கொடுக்க முடியும்.

"பொட் ஸ்ரூமெனாம்
லெலினிசமா"
சஞ்சிகையிலிருந்து

மார்க்ஸியம்- லெனினியமும் எமது காலமும்

பிரச்சனைகளும் கருத்துக்களும்

பியோதர் புர்லாட்ஸ்கி
டி. எஸ்.வி (தத்துவம்)

எப்படிப்பட்ட சோஷலிஸம் தேவை?

சோவியத் மக்களுக்கு எவ்வகையான சோஷலிஸம் தேவை? நாட்டில் இடம்பெற்று வரும் எண்ணற்ற விவாதங்களில் மோலோங்கியிருக்கும் கேள்வி இது. சோவியத் செய்தித்தாளான "பிராவ்தா" இதைத் துல்லிதமாக விளக்கியிருக்கிறது சோஷலிஸம் பற்றிய லெனினியச் சாராம்சத்துக்கு முடிந்த அளவு விரைவாக நாம் புத்துயிரளிக்க வேண்டும்; மிகையான வளர்ச்சிகள் மற்றும் உருத்திரிபுகளிலிருந்து அதைத் தாய்மைப்படுத்த வேண்டும்; எமது சமுதாயத்தைத் தளையிட்ட, சோஷலிஸத்தின் உள்ளாற்றல் முழு அளவில் உணரப்படுவதிலிருந்து தடுத்த அனைத்திலிருந்தும் எமது சமுதாயத்தை விடுவிக்க வேண்டும்; சோவியத் மக்களால்

உருவாக்கப்பட்டுள்ள மிகச்சிறந்த அனைத்தையும் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்று அது எழுதிற்று. ஏனைய பதினான்கு சோஷலிஸ நாடுகளின் மக்களது அனுபவத்தைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும், விஞ்ஞான-தொழில்நுட்பவியல் புரட்சியின் யுகமான இதில் முதலாளித்துவ உலகுடனான போட்டாப் போட்டி குறித்து ஓர் எதார்த்தமான கண்ணோட்டத்தை எடுக்கவேண்டும். இதுதான், நவீன சோஷலிஸத்தின் பாலான புதிய சிந்தனையின் முழுமையும் சாராம்சமுமாகும் என நான் நினைக்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் அமைப்பு

மறுசீரமைப்புக்கு எதிராக இருப்பவர்கள், அதனது ஆரம்

பக்கட்டத்தில் முகங்கொடுக்க வேண்டிய சிரமங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இப்போது முயல்கின்றனர். பகிரங்கத்துவமும் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் சுதந்தரமும் வேறு ஏதோ கோளிலிருந்து வந்துள்ள மக்களால் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இம் மக்கள், 1920ம் ஆண்டுகளிலிருந்து 1950ம் ஆண்டுகள் வரையிலான காலகட்டத்தினதும் 1960—ம் ஆண்டுகளின் போதான நகக்கல் மற்றும் விரகதிக் காலத்திலும், குறிப்பாக முன்னைய அரசியல் பண்பாடு வெற்றிகொள்ளப்படாமல் இருந்த தேக்கநிலைக் காலகட்டத்திலும் கடுமையான நிலைமைகளில் புடமிடப்பட்டவர்கள்.

1960ம் ஆண்டுகளில் பதிலளிக்கப்படாத கேள்வியே இன்னமும் அடிப்படையாவதாக விளங்குகிறது: அதாவது, 1920ம் ஆண்டுகள்—1950ம் ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்ட அரசாங்க அமைப்பைச் சீர்திருத்தம் செய்வது பற்றியதே இது. சோஷலிஸம் பற்றியும் அதனை நிர்மாணிக்கும் முறைகள் பற்றியும் தற்போது நிலவிவரும் கருத்தோட்டங்களிலிருந்து தன்னைத்தானே விடுவித்துக்கொள்ளவும் மிகவும் முக்கியமாக, பொதுவாகவே சோஷலித்தை உருச்சிதைத்தவையும் மக்களின் ஆக்கபூர்வ உள்ளாற்றல்களுக்குத் தளையிட்டவையுமான அனைத்தையும் விட்டொழிக்கவும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி துணிவோடும் உறுதியோடும் இப்போது செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது.

அரசியல் முறையின் சோஷலிஸ அளவுக்கால்

எந்தவொரு அரசியல் முறையும், அது மக்களுக்குப் பணியாற்றாத பட்சத்தில், உயிர் வாழ்வதற்கு அருகதையற்றது. எந்தவொரு நாடடையும் மதிப்பீடு செய்வதற்கான சோஷலிஸ அளவுகோல் இதுதான். அதே சமயம், கண்டிப்பாகவே அது வர்க்க ரீதியான அளவுகோலாகவும் விளங்குகிறது. நாம் உழைக்கும் மனிதனின் வாழ்வைப் பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறோம்; மேல்மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் வருமானங்கள் அல்லது அனுகூலங்களைப் பற்றியல்ல. உழைக்கும் மக்களின்—தொழிலாளி, விவசாயி, அறிவுஜீவியின்—நலவாழ்வையும் கலாசார வளர்ச்சியையும் நடைமுறையில் உறுதி செய்யின்றது எதுவோ, அதையே நாம் சோஷலிஸம் என்று அழைக்கிறோம். இந்த அளவுகோலுக்கு நாம் உடன்பட்டுவிட்டால், பின்னர் எல்லாமே அதனதன் இடத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. சீனாவில் இருந்துவரும் குடும்ப ஒப்பந்தமுறை, ஆக்கமுறை தது அந்நாட்டின் வளர்ச்சியில் இன்றையக் கட்டத்திலாவது உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கும் வாழ்க்கைத் தரங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் பெரும் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அது பயனுறுதிவாய்ந்த சோஷலிஸ வடிவமே. செக்கோஸ்லேவெக்கியாவிலும் ஹங்கேரியிலும் உள்ள சுயவிருப்பக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஒவ்வொரு ஹெக்ட்டயருக்கும் நான்கு தொன் கோதுமையை விளைவிக்கின்றன; இது சோவியத் யூனியனைக் காட்டிலும்

இரண்டு மடங்கு மகசூலையும் உழைப்பு உற்பத்தியையும், விவசாயிகளுக்கும் நகர்ப்புற மக்களுக்கும் அதியுயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரங்களையும் உறுதிசெய்துள்ளன. கூட்டுப் பண்ணைகளைவிட, சுயவிருப்பக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கூடுதல் பயன்தருபவை என்பதே இதன் பொருள்.

மேலும் யூகோஸ்லேவிய அரசாங்கப் பண்ணைகளைப் பற்றி என்ன கூறுவது; அங்கு ஹெக் டேயர் ஒன்றுக்கு ஆறு தொன் விளைச்சல் கிடைக்கிறது; மேலும் அவை சோவியத் யூனியனிலுள்ள அரசாங்கப் பண்ணைகளிலிருந்து மாறுபட்ட விதத்தில் அல்லவா ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? போலந்திலும் ஹங்கேரியிலும் ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசிலும் தனிநபர் மற்றும் குடும்பக்கடைகளும் சிறுண்டிச் சாலைகளும் பட்டறைகளும் சிறந்த, மலிவான உணவுப் பொருட்களையும் சேவைகளையும் வழங்கவில்லையா? சோஷலிஸ்த்திலிருந்து விலகிச் செல்வதையா இது பொருள்படுத்துகிறது? ஹங்கேரியிலும் செக்கோஸ்லேவெக்கியாவிலும் போலந்திலும் யூகோஸ்லேவியாவிலும் அந்நியச் செலாவணியை வைத்திருக்கும் எந்த உழைக்கும் மனிதனும் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல் எந்தவொரு நாட்டிற்கும் செல்லமுடியும்—இது பூர்ஷ்வா தாராளவாதத்திற்குத் திரும்பிச் செல்வதையா பொருள்படுத்துகிறது?

சோஷலிஸ நாடுகளில், உருவாகியுள்ள இதேமாதிரியான, அதேசமயத்தில் மாறுபடுகின்ற முன்மாதிரிகளை நாம் மதிப்பீடு செய்யவேண்டும். திட்டமிட்ட

பண்டப் பொருளாதாரம்(சீன), சந்தைத் தேவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுள்ள திட்டமிடல் (ஹங்கேரி), சந்தைப் பொருளாதாரம் (யூகோஸ்லேவியா) ஆகியன இவற்றில் சில. ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளின் ஸ்தூலமான அனுபவத்தை மாத்திரமன்றி, அவற்றின் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை மாத்திரமன்றி, அங்கு தோன்றுகின்ற சிரமங்களையும், புதிய பிரச்சனைகளையும் கூட நாம் மதிப்பீடு செய்யவேண்டும்.

மறைந்துவரும் “அரச சோஷலிஸம்”

பிற்காலத்தில், சோவியத் யூனியனில் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தின் தத்துவமும் நடைமுறையும் இரண்டு தவறான கருத்துக்களை — வன்முறையின் முழுமையான பலத்தில் நம்பிக்கை மற்றும் கம்யூனிசத்தின் பாலான “பாய்ச்சல்கள்” பற்றிய உந்துதல்களை—ஒழித்துக் கட்டியிருக்கின்றன. ஆனால், இன்றுவரையில் “அரச சோஷலிஸம்” பற்றிய கருத்து அசைக்கமுடியாததாகவே இருந்துவருகிறது. “அரச சோஷலிஸம்” என்ற பதத்தை அதன் ஒப்பீட்டுத்தன்மை, நிபந்தனை இயல்பு மற்றும் போதுமான அளவுக்கு இல்லாமை ஆகியவற்றை உணர்ந்தே குறியீட்டில் இடுகிறேன்; இக்கருத்தின் படி சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் அரச தீர்க்கமான பங்கை ஆற்றுகிறது. தொழிலாளி வர்க்கமோ அதன் கட்சியோ அல்ல. ஆனால், தான்யம், பாத அணி, இயந்திரம் அல்லது நூல்கள் போன்ற எதையும் தாக்கவே உற்பத்தி செய்வதில்லை. இதை

மக்களே உற்பத்தி செய்கின்றனர். அரச சிருஷ்டிப் போக்கை மாத்திரமே நெறிப்படுத்துகிறது.

அரசினதும் அதன் ஸ்தாபன ரீதியான உள்ளாற்றல்களதும் சர்வவல்லமையிலான நம்பிக்கை பிரெஷ்னேவின் ஆதார கருதிகளாக விளங்கின. நாட்டின் உயர் பதவிக்கு வந்த அவர், பழைய வடிவங்களுக்கு மாறுவது போதும், அது விஷயங்களைச் சமூகமாக இட்டுச் செல்லும் என்று நினைத்தார். அவர் பதவியிலிருந்தபோது அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு அதிகமானதாக இருந்தது.

கூடுதல் செயலாக்கமுள்ள, கூடுதல் மனிதநேயமுள்ள சோஷலிஸத்தின் தரரீதியான புதிய பாணி எது? தற்காலிகமாக, சில அபாதுவான வரையறுப்புக்களை மாத்திரமே காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

அது, அடக்கச் செலவுக்கணக்கியலையும் சமூக சொத்துரிமையின் பன்முக வகையினங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட திட்டமிட்ட பண்டப்

பொருளாதாரமாகும் இது. அரசுச் சொத்துடைமையின் பாத்திரத்தை அனைத்து மக்களதும் சொத்துடைமையின் மட்டத்துக்கு உயர்த்துவதும், கூட்டுறவு, குடும்ப மற்றும் தனிநபர் வடிவங்களை ஊக்குவிப்பதும் ஆகும். அது கலாசாரத் துறைகளில் போட்டித் தன்மையாகும், சோஷலிஸ ஆளுமைக்குரிய கல்வியை வழங்குவதும், மக்களின் சுய-அரசாங்கத்தை அளிப்பதும் ஆகும். இவையாவும் சோஷலிஸத்தையும், கட்சியினதும் அனைத்து மக்களது ஆட்சியினதும் துளரவத்தையும் அரண் செய்வதைப் பொருள்படுத்துகிறது.

கம்யூனிசத்தை நோக்கி முன்னேறுவதில் ஒரு முக்கியமான கட்டம் என்ற வகையில், எமது சமுதாயத்தின் தரரீதியான புதிய நிலைமை பற்றி பேசும் போது இந்த ஜனநாயக ரீதியான, மனிதாபிமானமுள்ள சோஷலிஸத் தோற்றத்தையே நாம் கருத்திற் கொள்கிறோம்.

“லிட்டரேச்சூர்னாயா காளியதா”
விலிருந்து

★

சோஷலிஸப் பன்மைத்துவம் என்றால் என்ன?

உங்களது நாட்டின் நிகழ்வுகள் பற்றி சரியான புரிந்துணர்வைப் பெறும் பொருட்டு, எம். எஸ். கொர்பச் சேவின் உரைகளில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் “சோஷலிஸப் பன்மைத்துவம்” என்ற சொல்லின் மூலம் நீங்கள் எதைப் பொருள்படுத்துகிறீர்கள் என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

—ஜோசப் லாரி (தன்சாவியா)
இவ்விஷயத்தை விளக்கக் கூறுகிறார் ஏபிான் நோக்கர் லெவ் ஸ்டீபனேவ்.

மிகச் சமீபகாலம் வரையில் “பன்மைத்துவம்” என்ற சொல் சோவியத் யூனியனில் கண்டிக்கப்பட்டது. இப்போது அது அங்கீகரிக்கப்படுகிறதே அது ஏன்?

சோவியத் யூனியன் உள்ளிட சோஷலிஸ நாடுகளில் எப்போதுமே நலன்கள், கண்ணோட்டங்கள், கருத்துக்கள், நிலைப்பாடுகளில் பன்மைத்துவம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆயினும், தனிநபர் வழிபாடு மற்றும் தேக்கநிலைக் காலகட்டத்தின்போது இந்த பன்மைத்துவம் எண்ணற்ற மட்டுக்கட்டைகளுக்கு உட்பட்டது. மேல்மட்டத்திலிருந்து திணிக்

கப்பட்ட கண்ணோட்டங்கள், ஜீவனுள்ள விவாதத்தை அடக்கியொடுக்கின; இது தார்மீக, சமூக, விஞ்ஞான வாழ்வைச் சீர்குலைத்தது. சமகால ஜனநாயகமயமாக்க மற்றும் பகிரங்கத்துவப் போக்குகள் சோஷலிஸப் பன்மைத்துவத்தை ஓர் எதார்த்தமாக மாற்றுவதற்கான நிலைமைகளை வகை செய்திருக்கின்றன: சோஷலிஸப் பன்மைத்துவத்துக்கும் அரசியல் சக்திகளின் “சயாதீனமான செயல்பாடு” பற்றிய பூர்ஷ்வா கருத்தமைப்புக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை.

சோஷலிஸப் பன்மைத்துவத்திற்குப் பங்களிக்கும் காரணிகள் மரபார்ந்தவை; நன்கு பிரசித்தமானவை, பல்வேறுபட்ட சமூகக் கட்டபைவும், மாறுபட்ட சொத்துடைமை வடிவங்கள் நிலவுவதும், சமூகச் செயல்பாட்டின் பன்முகத் தன்மையுமே இவை. இந்தக் காரணிகள் முன்னர் இருந்துவந்துள்ள போதிலும்கூட, மேல்மட்டத்திலிருந்து திணிக்கப்பட்ட ஒரு சீர்தன்மை, பன்மைத்துவத்தின் வரம்புகளைக் குறுகலாக்கியது, அதன் ஆக்கபூர்வ உள்ளாற்றலைப் பூஜ்ய நிலைக்குக் கொண்டுவந்தது. பெரஸ்த் ரோய்கா இந்நிலைமையைத் தீர்க்கமாக மாற்றியமைத்திருக்கிறது, சமூக வாழ்வில் எல்லாத்துறைகளிலும் சோஷலிஸப் பன்மைத்துவத்தின் வெளிப்பாட்டுக்கு வாய்ப்பைக் கொடுத்துள்ளது. பகிரங்கத்துவத்தின் சூழ்நிலை, சருத்துக்களின் மோதல், பல்வேறு பிரச்சனைகள் பற்றிய விவாதம் ஆகியவற்றுக்குத் தூண்டுதல் அளிக்கிறது.

சோவியத் யூனியனில் பத்திரிகை வெளியீடுகள் மற்றும் கலை, இலக்கியத்திலான நிகழ்வுகள் பற்றி பரிச்சயம் கொண்டுள்ள எவரொருவரும் பன்மைத்துவம் எல்லா இடங்களிலும் இருப்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கட்சி, அரசாங்க உறுப்புகளுக்கும், தொழிலகங்களின் தலைவர்கள் பதவிக்குமான தேர்தல்களில் பலபேர் போட்டியிருக்கின்றனர்.

சோஷலிஸப் பன்மைத்துவம் பல கட்சிகள் இருந்து வருவதை விலக்கவில்லை என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். கட்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று பயனுள்ள வகை

யில் ஒத்துழைக்கின்ற பல-கட்சி அமைப்பில் சோஷலிஸப் பன்மைத்துவத்தைக் காட்டும் பரந்த சர்வதேச அனுபவம் உள்ளது. சோவியத் யூனியனிலும்கூட, மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி வாகை குடியவுடன் ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் ஏனைய கட்சிகளும் சமமாகச் செயல்பட்டன. இக்கட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட்டுகளுடன் ஒத்துழைப்பதற்கு மறுத்ததன் காரணமாகவே இந்நாட்டில் ஒரு கட்சி அமைப்பு உருவானது; இக்கட்சிகள் அரசியல் அரங்கிலிருந்து வெளியேறின.

சோவியத் யூனியனில், தனது சொந்த அரசியல் முறையைக் கொண்டுள்ள ஒரு நாட்டில், பன்மைத்துவமும் ஒரு-கட்சி அமைப்பும் ஒத்துவரக் கூடிய வையா அல்லது அவை பரம்பரம் தனிமைப்பட்டவையா என்ற கேள்வி எழுகிறது. சோவியத் சமுதாயத்தின் அரசியல் அமைப்பில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஆரம்பத்தில் ஓர் ஆதிக்க நிலையை வகித்தது. காலவோட்டத்தில் வர்க்க நலன்களை வெளிப்படுத்தும் அதன் சித்தாந்தமும் வேலைத்திட்டமும் அனைத்து மக்களாலும் பகிரந்துகொள்ளப்பட்டன. ஆயினும், மேல்மட்டத்திலிருந்து பன்முகப்பட்ட கருத்துக்களை நசுக்குவதை பொருள்படுத்தவில்லை; அல்லது அது பாரிய பிரச்சனைகளுக்கு மாற்றுத்தீர்வுகளைக் காண்பதையும் விலக்கிவைக்கவில்லை. தற்போதைய கட்டத்தில் கட்சிக்குள் காணப்படும் நிலவரமும் சமுதாயத்தில் அது வகிக்கும் பாத்திரமும் புதிய ஓரையில் தோன்றுகின்றன. கட்சிக்கும் சமுதாயத்துக்கும் இடையிலும் கட்சிக்

கும் அரசுக்கும் இடையிலும் ஆன உறவுகளுக்கு அடிநாதமாக விளங்கவேண்டிய கோட்ட்பாடுகள் பற்றிய லெனினின் சருத்து மீளமைக்கப்பட்டு வருகிறது. சமுதாயத்தின் அரசியல் முன்னணிப் படை யாகவே இருந்துவரும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பகிரங்கத்துவம், விவாதம், விமர்சனம், சுய—விமர்சனம் ஆகியவற்றின் சூழலை மீளமைப்பதற்கு முயல்கிறது.

பொருளாதார, சமூக, கலாசாரத் துறைகளில் சில முகாமைத்துவக் கடமைகளை பொதுஸ்தாபனங்களுக்குப் படிப்படியாக மாற்றுவதன் விளைவால், சமுதாயத்தில் சுயாதீனமான, சுய-நிர்வாகப் பொருளாதார, கலாசார, கல்வி மற்றும் பிற அமைப்புகளை உருவாக்குவதன் விளைவால் பல்வேறு சமூக நிறுவனங்கள் மூலமாக அரசியல் அமைப்பில் பன்மைத்துவம் தனது மார்க்கத்தைக் காண முடியும்.

அத்தகைய ஒவ்வொரு நிறுவனமும் மாவட்டத்திலும் நகரத்திலும் குடியரசிலும் நாடு முழுவதிலும் தனது திட்டவட்டமான நலன்களைக் கொண்டிருக்கிறது என்பது வெள்ளிடமலை. இந்த நலன்களை இசைவுபடச் செய்வதும் ஏனையோருடன் ஒப்பிடுகையில் மக்களின் சில தொகுதியினர் அனுசூலமான நிலையில் இல்லாதிருப்பதை நிச்சயப்படுத்துவதும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கடமையாகும்.

எம். எஸ். கொர்பச்சேவ் கூட்டிக் காட்டியதைப்போன்று, 'லெனினின் விளக்கப்படி சோஷலிஸமானது கருத்துக்

களின் பன்மைத்துவத்தை, நலன்களதும் தேவைகளதும் பன்மைத்துவத்தை உறுதிசெய்வதையும் இந்த நலன்கள் நிறைவாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்வதையும் சாத்தியமாக்குகின்றது'.

வாழ்வின் பொருளாதார சமூக, அரசியல் துறைகளை எவ்வளவு சிறப்பாக மேம்படுத்தவும் சரிநேர்ப்படுத்தவும் முடியும் என்பது குறித்து மக்கள் வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர் என்ற உண்மையிலேயே பெர்ஸ்த்ரோய்காவின் சாரமும் பொருளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு நபருடன்தனது சொந்த சமூக அனுபவத்தையும், அறிவு, கல்வி மட்டத்தையும், என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றிய அவரது சொந்த திட்டவட்டமான புரிந்துணர்வையும் கொண்டிருக்கிறார், கருத்துக்கள், நிலைப்பாடுகளின் பன்முகத்தன்மை சமுதாயத்தை வலுவுள்ளதாக்குகிறது, அதை பலஹீனப்படுத்தவில்லை.

சோஷலிஸப் பன்மைத்துவம் தம்முடைய உள்ளாற்றலை உணர்வதற்குக் கூடுதலாக இடமளிக்கும், தம்முடைய பன்முகப்பட்ட நலன்களையும் தேவைகளையும் பெருமளவிற்கு நிவர்த்தி செய்யும் என்பதில் சோவியத் மக்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றனர். கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் சோஷலிஸப் பன்மைத்துவமானது கூடுதல் பணியையும் பொறுப்புணர்வையும் பொருள்படுத்துகிறது, சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது கூடுதல் சோஷலிஸத்தைப் பொருள்படுத்துகிறது.

(ஏபிஎன்)

சோவியத் சமுதாயம்:
சாதனைகளும் பிரச்சனைகளும்

மறுசீரமைப்பின் முதற்
பலன்களும் வாய்ப்புகளும்

சமுதாயத்தை வளர்ச்சியின் புதிய எல்லைகளுக்கும் தரரீதியில் புதிய நிலைமைக்கும் கொண்டுவரும் நோக்கத்துடன் 1985 ஏப்ரலில் சோவியத் யூனியனில் மறுசீரமைப்பு துவங்கப்பட்டது. மறுசீரமைப்பின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் அடையப்பட்டுள்ள பலபலன்கள் யாவை? 1978 ஜூன்-ஜூலையில் நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19வது அகில ஒன்றிய மகாநாட்டில் இவை விரிவாக ஆராயப்பட்டன.

சகல திசைகளிலும்
மறுசீரமைப்பு

மறுசீரமைப்பின் முதலாவது கட்டத்தின் பெறுபெறுகள்ள பற்றி பேசும்போது, பொருளி

யல் மற்றும் ஜனநாயகத்துறைகளுக்குத்தான் கூடுதல் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது என்பது தற்செயலானதல்ல. இந்த இரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகளும் மறுசீரமைப்பின் தலைவதியை நிர்ணயிக்கும். ஆனால், இது இந்த இரண்டு துறைகளில் மாத்திரம் வரம்புபட்டிருக்கவில்லை. சோவியத் சமுதாயத்தில் வாழ்வின் எல்லா அம்சங்களையும் அது உள்ளடக்குகிறது. எனவே சோவியத் யூனியனில் இடம்பெற்றுவரும் மாற்றங்கள் பற்றி கூடுதலாக விளக்கமளிப்பது பொருத்தமானது.

இவற்றில் ஒன்று, வெளிப்பொருளாதாரச் செயல்பாட்டை மேம்படுத்துவதாகும். சர்வதேச உழைப்புப் பிரி

வினையின் அனுசூலங்களைக் கூடுதல் செயலாக்கமுடன் பயன்படுத்துவதே இங்குள்ள கடமை. 1987, ஜனவரி முதலாம் திகதி தொடக்கம் 21 தொழில் துறைத் திணைக்களங்களும், 67 தொழிலகங்களும் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் சுயாதீனமாகப் பிரவேசிக்கும் உரிமையைப் பெற்றன. சோஷலிஸ நாடுகளின் பங்களிகளுடனும் எண்ணற்ற சர்வதேசப் பொருளாதார ஸ்தாபனங்களுடனும் புதிய ஒத்துழைப்பு வடிவங்கள் செயலாக்கமுடன் விருத்திக்கப் பட்டு வருகின்றன, கூட்டு நிறுவனங்கள் தோன்றி வருகின்றன. மேலைய மூலதனத்தின் பங்கேற்போடு கூட்டுக் கம்பெனிகளை உருவாக்கும் சாத்தியப்பாடு சம்பந்தமாக சோவியத் யூனியனில் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானம் வெளிநாடுகளின் வர்த்தக சமூகத்தினர் மத்தியில் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. சோவியத் ஒன்றியத்தில் அத்தகைய கூட்டுத் தொழிலகங்கள் மேற்கு ஜெர்மனியிலும் பின்லாந்திலும் இத்தாலியிலும் ஸ்விட்சர்லாந்திலும் பிற நாடுகளிலும் உள்ள நிறுவனங்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. 20 சோவியத்—அமெரிக்க தொழிலகங்களை உருவாக்கும் எண்ணத்தை அறிவிக்கும் பிரகடனங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளன.

விஞ்ஞானத்தில் மறுசீரமைப்பு. சோவியத் யூனியனில் 1.5 மில்லியன் மக்கள் அல்லது உலக விஞ்ஞானிகளில் கால்வாசிப்பேர் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சோவியத் யூனியனின் முதன்மையான திட்டங்கள் விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பத்தின்

ஏறக்குறைய எல்லாப் பிரிவுகளிலும் நன்கு பிரசித்தமானவை. அதே சமயத்தில், சோவியத் சாதனைகள் பல சோவியத் யூனியனைக் காட்டிலும் வெளிநாடுகளில் கூடுதல் விரிவாகப் பிரயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம், வழிகாட்டுதலுக்கான திறமையற்ற நிர்வாக-கட்டளை முறைகளும் சரியான பொருளாதார ஊக்கமிக்கைகள் இல்லாமையும் ஆகும். நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கான அரசாங்க ஒதுக்கங்களின் அதிகரிப்பாகும் (சமகால ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1986—1990) அவற்றின் வளர்ச்சி வீதமானது, தேசிய வருமானத்தின் வளர்ச்சி வீதத்தைக் காட்டிலும் 50 சதவீதம் அதிகமானது. விஞ்ஞான நிறுவனங்களின் அடக்கச் செலவுக் கணக்கியலையும் சுய-நிதியீட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய பொருளாதாரப் பொறியமைவு செயல்பட தொடங்கியிருக்கிறது. விஞ்ஞான சாதனைகளை உற்பத்தியில் அறிமுகப்படுத்துவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக விஞ்ஞான—உற்பத்திக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்கனவே அத்தகைய பிரிவுகளுக்கிடையிலான, விஞ்ஞான—தொழில் நுட்பத் தொகுப்புகள் உள்ளன.

சமுதாயத்தை சோஷலிஸ அடிப்படையில் புத்தாக்கம் செய்வதில் சோவியத் கலாசாரத் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாத்திரத்தை வகிக்க வேண்டியுள்ளனர். மறுசீரமைப்பு அரங்கில் ஆக்சு சக்திகளை வலுப்

படுத்துவது, ஏப்பிரலுக்குப் பிந்திய காலகட்டத்தில் கட்சியின் நடைமுறைக் கடமையாக மாறியிருக்கிறது.

கலாசாரம், தலைமுறைகளுக்கிடையே ஒரு ஜீவனுள்ள பிணைப்பை வகைசெய்கிறது, ஒருவர் தனது மக்களுடனும், தனது வரலாற்றுடனும் வருங்காலத்துக்கான நம்பிக்கைகளுடனான அவரது உறவுமுறையை உணரவும், எந்தவிதமான நடைமுறைச் செயல்பாட்டிலும் உன்னதமான தார்மிகக் குறிக்கோள்களை ஊக்குவிக்கவும் உதவுகிறது.

ஆனால் இன்றுள்ள பிரதான கடமை, மக்களின் வாழ்வைத்

தார்மிக ரீதியில் செழுமையுள்ளதாகவும் பன்முகப்பட்டதாகவும் ஆக்குவதும், சுய-வெளிப்பாட்டுக்கான சந்தர்ப்பங்களை அவர்களுக்கு வகை செய்வதும், தார்மிகச் சூழலை மேம்படுத்துவதும் வெகுஜனங்களின் பொதுவான கலாசார மட்டத்தை உயர்த்துவதும், ஆகும். ஏனெனில், அவர்களின் செயற்பாடும், ஆதாரத்தளமும் இன்று மறுசீரமைப்பில் பெரும்பாத்திரத்தை வகிக்கவேண்டியுள்ளன.

(ஏபிஎன்)

ஓர் அழுத்துகின்ற பிரச்னை

சோவியத் யூனியனில் தேசிய உறவுகளை மேம்படுத்துவதுடன் தொடர்புடைய அழுத்துகின்ற பிரச்னைகளை சோவியத் விஞ்ஞானங்கள் பேரவையின் இனமாயியல் கழக இயக்குநர் பேரவையாளர் ஜூலியன் புரோம்லியுடன் 'இஸ்லெஸ்தியா' நிபுனர் அலப்ரட் புளுத்னிக் விவாதிக்கிறார்.

சோவியத் யூனியனில் வரலாற்று நூல்களை அதிகமாக விற்பனையாவது ஏன்?

வரலாற்றிலான ஆர்வம் இப்போது நீண்டகாலமாகவே இருந்துவரும் ஒன்று. அது மக்களின் கலாசார, கல்வி மட்டத்தின் வளர்ச்சியோடும் அவர்களின் வளர்ந்துவரும் பிரக்ஞையோடும் பாரம்பர்யங்களே எமது ஆணைவர்கள் என்பதை உணர்வதோடும் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வரலாறு ஆகிவிட்ட கடந்த காலத்திலான ஆர்வம் மக்களினங்களது வாழ்வில் திரும்பு முனைகளில் வழமையாகவே பெருமளவுக்கு அதிகரிக்கிறது என்பதை முக்கியமான காரணம். மேலும், நாம் இப்போது அத்தகைய காலகட்டத்தினூடாகவே வாழ்ந்து வருகிறோம்.

தேசியப் பிரக்ஞையின் வளர்ச்சி, இப்போது சமீபகால

மாற்றங்களுடன் வெளிப்படுகின்றது என்பது தற்செயலான தல்ல அல்லவா?

உண்மையிலேயே அது தற்செயலானதல்ல. சில "அடைப்புக்களைத்" திறந்துவிட்டதன் மூலம், ஜனநாயகப்படுத்தலானது தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் முன்னர் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த பதற்றத்தின் சில அம்சங்களை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறது. தேசிய பிரக்ஞையின் வளர்ச்சியை, ஏனையவற்றின் செலவில் ஒரு தேசிய இனத்தின் அனுக்ஷணங்களை உறுதி செய்ய முயலும் தேசியவாதத்துடன் இனங்காண முடியாது என்பது வாஸ்தவமே. தேசியப் பிரக்ஞையின் துறையிலும் அதைத் தொடர்ந்து தேசிய உறவுகளிலும் சில எதிர்மறையான வளர்ச்சிகளின் திட்டவாட்டமான காரணங்களை இப்போது நாம் கூடுதல் தெளிவாகக் காண்கிறோம். இக்காரணங்களை,

கடந்த காலத்தின் எச்சொச்சங்கள் மற்றும் வெளிநாட்டுப் பிரச்சாரத்தின் தாக்கம் ஆகியவற்றுக்குக் குறைத்துவிட்ட முடியாது. கடந்த காலத்தில் செய்ததைப்போல இதைக் கணக்கில் எடுக்காமல் இருக்கவும் முடியாது.

தேசிய உறவுகளின் துறையில் விரும்பத்தகாத மோதல்கள், யாவற்றுக்குப் மேலாய், சமீபத்திய கடந்த காலத்தில் சோவியத் சமுதாயத்தின் வாழ்வில் நிலவிய தேக்க நிலைப் புலப்பாட்டினால் நேர்ந்தவையாகும்; இவை இன்று வரை காணப்படுகின்றன. குடியரசுகள் பலவற்றில் தொழில்துறையிலும் விவசாயத்திலும் உழைப்பு உற்பத்தியின் குறைவான வளர்ச்சி வீதங்கள், கைவசமுள்ள உழைப்புச் செல்வாதாரங்களில் அவற்றுக்கிடையே விகிதாசாரமின்மை, கலாசார நிறுவனங்கள் மற்றும் நல வாழ்வு ஸ்தாபனங்களின் ஏற்பாட்டில் வளர்ந்தோங்கிவரும் சமநிலையின்மைகள்—ஆகிய இவை யாவும் ஏதோவொரு வகையில் தேசியத்துறையில் பிரதிபலிக்கின்றன. இது ஆளணிப் பயிற்சி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் சர்வதேசியக் கோட்பாடு மீறப்பட்டமை, குடியரசுகளில் சில தேசிய இனங்களது (இனக் குழுக்களது) கலாசார, மொழி, மற்றும் அன்றாட நலன்களை உதாசீனம் செய்தமை ஆகியவற்றின் பலாபலனுமாகும். மேலும், தம்முடைய குடியரசுக்கு வெளியே, அல்லது குடியரசு எதுவுமேயில்லாமல் வாழும் அத்தகைய குழுக்கள் நாட்டின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 55 மில்லியனுக்கு அல்லது 20

சதவீதத்துக்கு அதிகம். குடியரசுகளில் அத்தகைய குழுக்கள், தனிப்பட்ட மட்டத்தில் பெருமளவுக்கு மெய்யான தேசிய உறவுகளை உருவாக்குகின்றன.

இன்றைய உலகில் கலாசாரத்தின் சர்வதேசிய மயமாக்கம் முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறது. அத்தகைய நிலைமையில், இப்போது தேசிய இனப் பிரச்னை பூதாகரமாவது ஏன்?

இது எமது காலத்தின் இனரீதியான முரண்நகை என அழைக்கப்படுகிறது. இம்முரண்நகையின் முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று, தொழில்நுட்பவியல் புரட்சியின் யுகத்தில் வெகுஜனத் தொடர்புகளின் வளர்ச்சியாகும்; அவற்றின் காரணமாக, பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கிடையிலான தொலைவு குறுகலடைகிறது. அவர்களுக்கிடையிலான கூடுதலான தொடர்பு, இனங்களுக்கிடையிலான பேதங்களைக் கூடுதல் முனைப்புள்ளவையாக்குகின்றது. இவ்விஷயத்தில், பல்வின நாடு என்ற வகையில் சோவியத் யூனியன் இயக்காற்றலுடன் வளர்ந்துவரும் உறுப்பாகும்.

இப்போதைக்கு நீண்டகாலமாக தேசிய இனங்கள் பிரச்னை எமக்கு இல்லை என்றே நாம் நம்பினோம். ஆனால், 1986ம் ஆண்டின் இறுதியில் அல்மர்-அட்டா நிகழ்வுகளும் 1987ல் பால்டிக் குடியரசுகளின் நிகழ்வுகளும், நாகோர்னோ-கரபாக் சம்பவங்களும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்தன. சோவியத் யூனியனில் தேசிய உறவுகள் பற்றிய சித்திரத்தை நாம் கண்ணைக்கவரும் வண்ணம் சித்தரித்த தெல்லாம் பழங்கனவாகி, இப்

போது எதிரான ஒரு போக்கு இருக்கிறது என தோன்றுகிறது— சோவியத் யூனியனில் இத்துறையில் அடையப் பெற்றுள்ள சாதனைகள் சம்பந்தமாக ஐயங்கள் தோன்றியுள்ளன.

சமாதானத்துக்கான போராட்டம், புவியமைவியல் பிரச்சனைகள், சுகாதாரப் பாதுகாப்புப் பிரச்சனைகள் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து, தேசியப் பிரச்சனைகள் மேன்மேலும் முன்னணிக்கு வருகின்றன, உலகளாவிய பரிமாணங்களைப் பெறுகின்றன என்று கூறிலை அது மிகையாக இருக்காது.

சோவியத் ஒன்றியத்தில் சமீபகாலத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள், லெனினியத் தேசிய இனங்கள் கொள்கையின் மெய்யான சாதனைகளை மறைத்து விடவில்லை. இதற்கு மாறுபட்ட விதத்தில், சர்வதேசியக் கோட்பாடுகளை எதார்த்தமாக மாற்றுவதில் சோவியத் யூனியனில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்று ரீதியில் மகத்தானதான சமூகப் பரிசோதனை மென்மேலும் ஆழமாகப் போற்றப்பட்டு வருகிறது; இந்தச் சாதனைகளை நாம் போற்றிக் காக்கிறோம் என்று நான் கூறுவேன்.

இங்குள்ள விஷயம் என்னவெனில், புரட்சிக்கு முன்பு, தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பது மக்களினங்களின் அசமத்துவத்தையும் தேசிய ஒடுக்குமுறையையும் ஒழித்துக்கட்டுவதுடன் இணைந்திருந்தது. இந்தப் பொருளில் பார்த்தால், கடந்த காலத்திலிருந்து நாம் பிதூராஜிதமாகப்

பெற்றவாறு, தேசிய இனங்கள் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், வாழ்வு அப்படியே இருப்பதில்லை. சோஷலிஸத்தின் கீழ்க்கூட புதிய பிரச்சனைகள் தோன்றியே தீரும்; இது தேசிய உறவுகளின் துறைக்கும் பொருந்தும்.

மேலும், நீண்டகாலமாகவே தேசிய உறவுகளின் துறை உதாசீனம் செய்யப்பட்டது, தேக்க நிலைப் போக்குகள், இத்துறையில் கூடுதல் முனைப்பானவையாக விளங்கின, மேலும் இது தேசியப் போக்குகள் மீது பாதகமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது.

எந்தவிதமான வளர்ச்சிலும் முரண்பாடுகள் உள்ளார்துள்ளன; சோவியத் யூனியனில் தேசியப் போக்குகள் இதற்கு விதிவிலக்கானவையல்ல. ஆனால், தேசிய உறவுகள் துறையில் சீர்குலைவுகள் சோஷலிஸத்தின் கீழும் கூட தவிர்க்கமுடியாதவை அல்ல. எனவேதான், சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாகப் புத்தாக்கம் செய்வது, சோவியத் யூனியனில் தேசிய உறவுகளின் மேலும் இசைவிணக்கமுள்ள வளர்ச்சிக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இப்புத்தாக்கத்தையே இப்போது மேற்கொண்டுவருகிறது.

“இஸ் வெஸ்தியா”
செய்தித்தாளிலிருந்து

சோஷலிஸத்தின் கீழ் சமூக நீதி

உங்களது நாட்டில் சமூக நீதிக் கருத்தமைப்பு எவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றியும், சோவியத் யூனியனில் சமூக நீதியின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் எவையெல்லாம் உணரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இறுதியாக, நீதியை சமூக வாழ்வின் ஒரு நெறிமுறையாக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?

—சாலேஹ் ஹுசெயின்,
சிரியா, டமாஸ்கஸ்

சோவியத் சமூகவியலாளரும்
பொருளியலாளருமான ஜோர்ஜி வெதர்லிக்
கோவ் அளித்துள்ள பதில் கீழே தரப்படுகிறது.

சமூக நீதிக் கருத்தமைப்பு என்றென்றைக்குமாகக் கொடுக்கப்பட்டதொன்றல்ல, மாற்றப்பட முடியாதவொன்றல்ல என்பதை முதற்கண் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அது, ஒவ்வொரு வரலாற்றுச் சகாப்தத்திலும் தனது சொந்த சமூக, பொருளாதார, வர்க்கமற்றும் அரசியல் அம்சங்களை

யுறுத்த விரும்புகிறேன். அது, ஒவ்வொரு வரலாற்றுச் சகாப்தத்திலும் தனது சொந்த சமூக, பொருளாதார, வர்க்கமற்றும் அரசியல் அம்சங்களை

யும் கொண்டிருந்தது, சமுதாயம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சி மட்டத்துடன் நெருக்கமாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது.

சோஷலிஸ சமுதாயம் அதனது வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் கண்டுவர, சமூக நீதிக் கருத்தமைப்பும் புத்தம் புதிய தோற்றப்பாடுகளையும் சிறப்பம்சங்களையும் பெற்றது. இன்று அது, தனிநபருக்கும் சமுதாயத்துக்கும் இடையேயான உறவுகளின் அனைத்து அம்சங்களையும் தழுவுகிறது. சோஷலிஸத்தின் கீழ் சமூக நீதி என்பது, மக்களின் மெய்யான ஆட்சி, சட்டத்தின்முன் அனைத்துப் பிரஜைகளும் சமத்துவம். தேசங்களின் மெய்யான சமத்துவம், தனிநபருக்கு மரியாதை, அவனது சர்வாம்ச வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் எல்லா நிலைமைகளையும் வகைசெய்வது என்று பொருள்படுகிறது. அது, விரிவான சமூக உத்தரவாதங்களையும் பொருள்படுத்துகிறது—வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, கலாசாரப் பெறுமானங்கள், மருத்துவ சேவைகள் மற்றும் வீட்டுவசதியைப் பெறுதல், முதியோர்ப்பராமரிப்பு, தாய்-சேய் நலவாழ்வு ஆகியனவே இவை.

மறுபறத்தில், சோவியத் யூனியனில் எல்லாவற்றிலுமே சமத்துவம் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைப்பது பிழை. பரிபூரணமான சமூக சமத்துவத்தின் திசையிலும் பரிபூரணமான சமூக நீதியின் திசையிலுமான முன்னேற்றத்தில் சோஷலிஸமானது ஒரு தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்றுக் கட்டமே. மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதையும் உற்பத்திச் சாதனங்கள் சம்பந்தமான பாரபட்சத்தையும் ஒழித்துக்கூறுதலை மிகத் துல்லிதமாக அ

கட்டிய, அதாவது பிரதானமாக சமூக நீதியை உறுதி செய்த புதிய சமுதாயம், பொருளாயதப் பெறுமானங்களை "செய்யப்பட்ட வேலைக்கேற்ப" (தேவைகளுக்கு ஏற்ப அல்ல) பகிர்ந்தளிப்பதில் உள்ளடங்கியுள்ள பாரபட்சத்தை ஒரேயடியாக ஒழித்துக்கட்ட முடியாது. சோஷலிஸச் சொத்துடைமையின் இரு கட்டங்கள் இருந்துவரும் வரையில், வர்க்கங்களுக்கு—தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும்—இடையே பேதங்கள் நிலவுகின்றன. நகரத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் இடையே, மூளை உழைப்புக்கும் உடல் உழைப்புக்கும் இடையே கணிசமான பேதங்கள் இன்னும் நீண்ட காலத்துக்கு இருந்துவரும்.

மேலும், மக்களின் ஒற்றுமையையும் சமுதாயத்தின் அரசியல் ஸ்திரத்தையும் அதன் இயக்காற்றல்மிக வளர்ச்சியையும் சாதிக்கும் நோக்கத்துடன் சமூக நீதிக் கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த முயலும் போது, சோவியத் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் முதலாவதாக சோஷலிஸ நீதியையே பொருள்படுத்துகின்றனர்.

மக்களின் பொருளாயத, கலாசார வாழ்வை மேம்படுத்துவதை முன்வைத்துக் கொள்ள சோஷலிஸ சமுதாயம், இந்த மேம்பாடு எவ்வாறு சாதிக்கப்படுகிறது, அது எந்த விதமான சமூகப் பின்விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும் என்பது பற்றி பாராமுகமாக இருப்பதில்லை. சோஷலிஸத்தின் கீழ், கழிப்புகளுக்குப் பின்னர், ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் சமுதாயத்துக்குத் தான் கொடுத்

படியே பெறுகிறார் என்று காரீஸ் மார்க்ஸ் சொன்னார். சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவரது பணியில் அளவுக்கும் தரத்துக்கும் முழு இசைவுடன், சோஷலிஸத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ப அவர் பெறுகிறார்: "ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அவரின் திறமைக்கேற்பவும், ஒவ்வொருவருக்கும் அவரின் உழைப்புக்கேற்பவும்" என்பதே இக்கோட்பாடு. சோஷலிஸத்தின் கீழ் சமூக நீதியின் சாராம்சமும் பொருளும் இதுதான்.

இதன் பொருள் யாதெனில், சோஷலிஸத்தின் கீழ், ஊதியத்தில் காணப்படும் வித்தியாசங்கள் தவிர்க்க முடியாதவை மாத்திரமல்ல, அதன் மாழலான செயல்பாட்டுக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் இன்றியமையாதவையுமாகும். உழைப்பு அனைத்து மக்களுக்கும் ஜீவாதாரத் தேவையாக மாறும் வரையில், பொருளாயத ஊக்கமிகைக் கோட்பாடுகளைப் பேணிக்காப்பதும் பயன்படுத்துவதும், செய்யப்பட்ட வேலையின் அளவுக்கும் தரத்துக்கும் ஏற்ப கொடுப்பனவு செய்வதும் இன்றியமையாதது. சம்பளங்களின் அமைப்பை மேம்படுத்துவதற்கு இப்போது புதிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பொருளாயத உற்பத்தித் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்காக சராசரியில் 25-30 சதவீத உயர்ந்த சம்பளவீதங்கள் அறிமுகஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. போனஸ் கொடுப்பனவுகள் இப்போது உழைப்பின் மெய்யான பெறுபேறுகளுடன் நெருக்கமாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சமூகநீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எந்த முயற்சியிலும் நீதியின் முக்கியமான அளவுகோல், அது சமுதாயம் முழுவதன் நலன்களுடனும் இசைவுபடுவதாகும். சமூக நலன்களையும் முதன்மைத்துவம் கொடுக்காமல், அவற்றின் முதன்மை நிலையை உணராமல் மெய்யான நீதியோ, அதனது கோட்பாடுகளின் மெய்யான நடைமுறைப்படுத்தலோ இருக்கமுடியாது. ஒருவரின் சொந்த நலன்களைக் காட்டிலும் பொது நலன்களை மேலாகக் கருதி செயல்படுவது சமூக நீதியின் முக்கியமான தோற்று வாய்ப்பு பகுதிகளில் ஒன்று. சமூக வாழ்வின் நெறியை நீதியுள்ளதாகுவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற உங்களது இரண்டாவது கேள்விக் கான பதில் இது. உற்பத்தித் துறையிலாயினுஞ் சரி, விநியோகம், ஆணைத் தேர்வு மற்றும் இடமமர்த்தல், நீதி நிர்வாகம் ஆகிய எத்துறையிலாயினுஞ் சரி, எந்தவிதமான பாரபட்சமும் சொந்த வளமைக்காக அரசு, பொதுச் சொத்தையும் அதிகாரபூர்வ அந்தஸ்தையும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதும் மக்களின் வலுவான கண்டனத்தையும் செயலுக்கமுள்ள எதிர்ப்பையும் நிறைவு செய்கிறது. இதை சோஷலிஸ சமுதாயத்தின் கோட்பாடுகளுக்கும் சமூக நீதிக் கருத்தமைப்புக்கும் முரண்படுகின்ற அனைத்திலிருந்தும் சோஷலிஸ சமுதாயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும் போக்காக விளக்க முடியும்.

சோஷலிஸமும் இன்றைய உலகும்

கொன்ஸ்தாந்தின் கார்ச்சேவ்

சோவியத் அமைச்சரவையின் கீழுள்ள
மதவிவகாரங்களுக்கான சபையின் தலைவர்

மதம், தேவாலயம், விசுவாசிகள்

சமுதாயத்தை ஜனநாயகப் படுத்துவது, கிளாஸ்த்ரூஸ் ஆகியவற்றுடன் இன்னும் ஒரு தடையும் எவ்வாறு சரிந்து வீழ்ந்தது என்பதை நாம் சமீபத்தில் கண்ணுற்றோம். தேக்கநிலைக் காலகட்டங்களின் போது சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் மத ஸ்தாபனங்களின் செயல்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய பிரச்சனைகள் விவாதிக்கப்படவில்லை. இப்போது, பத்திரிகைகள் இது தொடர்பான பல கட்டுரைகளைப் பிரசுரிக்கின்றன. இது சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளும் ஆழ்ந்த அக்கறைக்குரிய விஷயம் என்பது வெளிப்படை. தேவாலயப் பிரதிநிதிகள், விஞ்

ஞான மற்றும் கலாசாரத் தொழிலாளர்கள், சாமான்ய விசுவாசிகள், மதகுருமார்கள், ஆஸ்திகர்கள் விடுக்கும் அறிக்கைகளில் முரண்பாடான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு மாறுபட்ட அணுகு முறைகளையும் நாட்டில் மத வாழ்வு பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றனர்.

மேலும், மனித உரிமைகள் பற்றியும் முதலாளித்துவத்தின் "சிறப்புக்கள், அனுகூலங்கள்" பற்றியும் சோஷலிஸத்தின் "மனிதாபிமானமற்ற இயல்பு, மான்பின்மை" பற்றியுமான சித்தாந்தவியல் எதிர்ப்பாளர்

களின் வாதங்களில் மதப்பிரச்சனைகள் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. சோவியத் யூனியனின் எல்லைகளுக்கு வெளியே வாழும் பலர் சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் மதம், தேவாலயம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளை கையாளப்படும் விதத்தின் மீது சார்ந்து நின்று, பெரஸ்த் ரொய்காவின்பாலான ஓர் ஸ்தூலமான அல்லது எதிர்மறையான மனோபாவத்தை உருவாக்குகின்றனர்.

சோஷலிஸ அணுகுமுறை

எமது இன்றைய முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையாக இருப்பது யாது என்று ஒருவர் வினவலாம். எம்முடைய பாதையை அமைப்பதற்கான மார்க்கங்கள் எமக்கு இருக்கின்றனவா? — இதற்கான பதில் ஆம் என்பதே. மதம், தேவாலயம், விசுவாசிகளுக்கான எமது மனோபாவத்தை உருவாக்குகையில் மார்க்ஸியத்தின் பிதூரர்ஜிதம் பால், ருஷ்யாவின் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் வெலினது காலகட்ட அனுபவத்தின்பால் நாம் திரும்புகிறோம்.

மனச்சாட்சிச் சுதந்திரம் பற்றிய கோஷம், பூர்ஷ்வாக்களின் புரட்சிகரப் பிரிவினரால் முதலில் முன்வைக்கப்பட்டது; ஆனால், அது மத நம்பிக்கைச் சுதந்திரத்துக்கான தனிநபரின் உரிமையாக விளக்கமளிக்கப்பட்டது. மார்க்சம் எங்கும்கூட இப்பிரச்சனையை பாட்டாளிகளது வர்க்க நிலைப்பாட்டிலிருந்து அணுகினர். ஆஸ்திக நம்பிக்கைகளுக்கான சுதந்திரத்துக்குப் பிரஜைகளுக்குள்ள உரிமையை உயர்த்திப்பிடித்தனர். பாரிஸ் கம்யூனின் செயல்

பாடு, மனச்சாட்சி சுதந்திரம் பற்றிய மார்க்ஸியக் கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் முதலாவது முயற்சியாக விருந்தது. தேவாலயம் தவிருந்து அரசைத் தனிமைப்படுத்துவதே அதன் முதலாவது நடவடிக்கை.

மார்க்ஸிய முடிவுகளை ஆக்கபூர்வமாக வளர்த்து, வரையறுத்து, பாரிஸ் கம்யூனின் அனுபவத்தைப் பெற்ற வெலின், மனச்சாட்சிச் சுதந்திரம் ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்டுகளின் ஒரு வேலைத்திட்டக் கோட்பாடாகக் கப்படவேண்டும் என்று யோசனை தெரிவித்தார். அதன் பிரதான உத்தரவாதமாக, அரசிலிருந்து திருச்சபையைத் தனிமைப்படுத்துவதற்கான அவசியத்தை ஆதாரப்படுத்திய வெலின் சோஷலிஸமும் மதமும் (1905) என்ற தனது கட்டுரையில் பின்வருமாறு எழுதினார்: "மதம், அரசு பற்றி அக்கறை கொள்ளக் கூடாது; மேலும் மத அமைப்புகள் அரசாங்க அதிகாரத்துடன் எந்தவிதமான தொடர்பையும் வைத்திருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தான் விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்றவும் அல்லது நாஸ்திகராக இருக்கவும் சுதந்திரம் படைத்தவராவார். மதக் காரணங்களுக்காக பிரஜைகள் மத்தியில் பாரபட்சம் காட்டுவது முற்றிலும் சகித்துக்கொள்ள முடியாதது, அதிகாரபூர்வ ஆவணங்களில் பிரஜைகளின் மதம் பற்றிக் குறிப்பிடுவது கூட கேள்விக்கிடமற்ற வகையில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், ஸ்தாபிதம் பெற்றுள்ள தேவாலயத்துக்கு எந்தவிதமான மான்யங்களோ, மெய்ஞ்ஞான மற்றும் மதக்

கழகங்களுக்கு அரசு அலுவலகங்களோடு வழங்கப்படக் கூடாது. இவை, ஒத்தமனங்கொண்ட பிரஜைகளின் முற்றிலும் சுயவிருப்பமான சங்கங்களாக, அரசிலிருந்து சுயாதீனமான சங்கங்களாக மாறவேண்டும்.”

லெனினின் ஆணை

சோவியத் ஆட்சி, சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, மனச்சாட்சிச் சுதந்திரத்தை நடைமுறை அரங்கில் இடுவதை உறுதிசெய்கின்ற, பொருத்தமான கோட்பாடுகளையும் வேலைத்திட்ட ஏற்பாடுகளையும் நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பிரச்சனையை வரித்துக்கொண்டது. மனச்சாட்சிச் சுதந்திரம், தேவாலயம் மற்றும் மதக் கழகங்கள் பற்றிய ஆணை 1918ம் ஆண்டு ஜனவரி 20ம் திகதி அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இன்றைய எதார்த்தங்கள்

சமூக வாழ்வு முழுவதையும் மாற்றுவதற்கான ஒரு போக்கை நாடும் கட்சியும் 1985 ஏப்ரலில் வரித்துக் கொண்டதும் சில மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாகின. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளின் போது, வைதீகத் திருச்சபை, இஸ்லாம் மற்றும் புரட்டஸ்தாந்து உள்ளிட்ட 300க்கும் மேற்பட்ட மத ஸ்தாபனங்கள் நாடு முழுவதிலும் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்

தக்கது. அவை யாவும் வழிபாட்டுத் தளங்களை நிர்மாணிக்கும் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கின்றன. ருஷ்யாவில் கிறிஸ்துவத்தின் ஆயிரமாவது ஆண்டு விழாவுக்கு ஆயத்தம் செய்வதில் ருஷ்ய வைதீகத் திருச்சபைக்கும் பழம் விசுவாசிகளின் திருச்சபைக்கும் சர்வாம்ச உதவி வழங்கப்பட்டது. டெனிலோவ் யாகசாலை, ஒட்டிஸூ தொல்பொருள் கூடம் (சலுகா பிராந்தியம்), தொல்கா யாகசாலை (யாரோசிலாவ்) ஆகியவற்றில் புனரமைப்புப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவையாவும் மாஸ்கோ பங்கிற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

மனச்சாட்சிச் சுதந்திரத்தைத் தளராது உறுதிசெய்யும் அதேசமயத்தில், சமுதாயத்துக்கும் தனிநபருக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் மதத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான எந்தவிதமான முஸ்தீபுகளையும் கட்சியும் அரசும் கண்டிக்கின்றன.

நாம், சமுதாயத்தின் இன்றைய ஆன்மீக நிலையை அங்கீகரிக்கிறோம், மத மற்றும் பொருள்முதல்வாத உலகக் கண்ணோட்டங்கள் நீடித்த சகவாழ்வு நடத்துவதை முன்னுணர்ந்து பார்க்கிறோம்.

‘எஜிடேட்டர்’
சஞ்சிகையிலிருந்து

சோஷலிஸ்டும்

இன்றைய உலகும்

பீடுநடைபோடும் பரஸ்பர பொருளாதார உதவிக் கவுன்சில்

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப வியல் முன்னேற்றம் சர்வாம்ச ஒத்துழைப்பை உள்ளியல்பாக்குவதன் மற்றும் ஆழமாக்குவதன் அடிப்படையில் புதிய வகையான சர்வதேச உறவுகள் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்குப் பங்களிப்பதோடு மாத்திரமன்றி, அதனை இன்றியமையாததாகவும் ஆக்குகிறது. சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் ஜீவசக்திக்கும் அவற்றின் வெற்றிகரமான சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இது ஓர் நிபந்தனையாகும். அவை, உழைக்கும் மக்களின் நலவாழ்வில் மேலும் மேம்பாட்டிற்கான அதிகபட்ச நிலைமைகளை வகைசெய்யும் பொருட்டு உற்பத்தியையும் விஞ்ஞான—தொழில்நுட்பவியல் முன்னேற்றத்தையும் உள்ளியல்பாக்கும் முக்கியமான திசைகளில் தமது முயற்சிகளை இரண்டறக் கலக்கவும் குவிக்கவும் வேண்டும். 1949ம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட சிஎம்இஏ பரஸ்பரப் பொருளாதார உதவிக் கவுன்சில், முக்கியமான பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைக் கையாள்வதற்கும், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வர்த்தக பொருளாதாரக்

கொள்கையைக் கொண்டு நடத்துவதற்கும் சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் முயற்சிகளை இணைப்பதிலும் உலக அரங்கில் அவற்றின் நிலைகளை வலுப்படுத்துவதிலும் ஒரு மையமான பாத்திரத்தை வகிக்கிறது. தற்போது அது பத்து சோஷலிஸ்ட் நாடுகளை—கியூபா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா, பஸ்கேரியா, ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு, ஹங்கேரி, மங்கோலியா, போலந்து, ருமேனியா, சோவியத் யூனியன் (சிஎம்இஏ உருவாக்கப்பட்ட ஆண்டில் அல்பேனியா அதில் சேர்ந்து கொண்டது, பின்னர் 1961ம் ஆண்டில் அது வாபஸ் பெற்றது) — உள்ளடக்கியுள்ளது. சிஎம்இஏ கொரிய மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு, யூகோஸ்லேவியா, லாவோஸ், காம்பூச்சா. அங்கோலா, மொஸம்பிக், பின்லாந்து, ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், தென் யேமன், நிக்கரகுவா மற்றும் பிற முதலாளித்துவ, வளர்முக நாடுகளுடன் தொடர்ச்சியான உறவுகளைப் பேணி வருகிறது. 1988 கோடை காலத்தில், சிஎம்இஏவுக்கும் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்துக்கும் இடையே

தொடர்புகளை வளர்ப்பதற்கான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

அழுத்துகின்ற பிரச்சனைகள்

சிஎம்இஏ உறுப்பினர் நாடுகளின் அனுபவம், சோஷலிஸ உழைப்புப் பிரிவினையால் வழங்கப்பட்டுள்ள மாற்றவொண்ணாத அலுகலங்களை நிர்ணயித்துக் காட்டுகிறது. ஆனால் இக்கூட்டமைப்பின் உள்ளாற்றல்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. மேலும், பொருளாதார வளர்ச்சி வாய்ப்புகள் மற்றும் தொழில்நுட்பப் புரட்சியின் பாத்திரம் பற்றிய தவறான மதிப்பீடுகளின் விளைவால் சோவியத் யூனியனிலும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளிலும் பொருளாதார, சமூகத் துறைகளில் எண்ணற்ற பிரச்சனைகள் தோன்றியுள்ளன.

சிஎம்இஏ நாடுகளில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் பொருளாதார நிலவரம் பற்றிய பகுப்பாய்வு, ஒருங்கிணைப்புப் போக்கில் தேக்கநிலையின் காரணிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு மாத்திரமன்றி, பொருளாதார ஒத்துழைப்பின் கட்டமைவை மறுசீரமைப்பதிலும் சிஎம்இஏயின் செயற்பாட்டை மேம்படுத்துவதிலும் முக்கியமான திசைகளை வகுக்கவும் உதவியுள்ளது. சோஷலிஸப் பொருளாதார ஒருங்கிணைவை ஆழமாக்கவும் விரைவுபடுத்தவும், அதன் வடிவங்களை இன்றைய வளர்ச்சிக்கூட்டத்தின் தேவைகளுக்கு இசைவாகக் கொண்டு வரவும் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பவியல் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்தும் அவசியத்

துடன் உற்பத்தி நிபுணத்துவத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் இணைக்கவுமான கடமைக்கு சோஷலிஸ கட்டமைப்பு நாடுகள் முகங்கொடுத்துள்ளன.

விரைவுபடுத்தும் நலன்களுக்காக

சிஎம்இஏ நாடுகளுக்கும் இடையே வளர்ந்தோங்கிவரும் ஒத்துழைப்பு, இயல்பாகவே பல பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது; இதற்குக் காரணம் தம்முடைய உள்ளாற்றல்களில் விரிவான அளவில் வேறுபடுகின்ற தேசியப் பொருளாதாரங்களை இணைப்பதன் மீதே இங்கு பெருமளவு தங்கியிருப்பதாகும். இவ்விதம், பெரும்பான்மையான சோஷலிஸ நாடுகள், பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களில் இறங்கியுள்ளன; ஆனால், இயல்பாகவே, அவை வெவ்வேறு விதங்களில், வெவ்வேறு மார்க்கங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவை இன்னமும் தம்முடைய பொருளாதாரச் செயற்பாட்டில் அதிகபட்சமான ஜனநாயகம் மற்றும் மத்தியத்துவத்தைக் காணவேண்டியுள்ளது.

சிஎம்இஏ உறுப்பினர் நாடுகள் தமது பொதுவான ஒருங்கிணைப்புப் பொறியமைவை முழுநிறைவாக்குகையில், மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனைகள் பலவற்றுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டியுள்ளது. அவற்றில் மிகவும் முக்கியமானது, விலை உருவாகப் பிரச்சனையுமாகும். சோஷலிஸ ஒருங்கிணைப்புப் போக்குகளை உள்ளியல்பாக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் எல்லாப் பொருளாதார நெடும்பு

கோல்களையும் சம்பந்தப்படுத்துவதற்கும் பரஸ்பரம் இணைப்பதற்கும் இதுவே திறவுகோல். இந்நோக்கத்திற்காக, மாற்றத்தக்க ரூபினைத் தேசிய நாணயங்களாக மாற்றுலாவதைச் சாதிப்பதற்கும் ஏனைய நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் பொதுவான செலாவணி விதங்களை வகுக்கவும் பிரயோகிக்கவும் வேண்டுமென நிபுணர்கள் யோசனை தெரிவிக்கின்றனர்.

ஒத்துழைப்பு மற்றும் சமூக—பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பு அமைப்பையும் பரஸ்பர பொருளாதார உதவிக் கவுன்சிலின் நடவடிக்கையையும் மறுசீரமைப்பதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள், சிஎம்இஏ உறுப்பு நாடுகளின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்கும் உள்ளியல்பாக்குவதற்கும்,

அவற்றின் மக்களது நலவாழ்வை அதிகரிப்பதற்கும் சர்வதேச சோஷலிஸ உழைப்புப் பிரிவினையின் அலுகலங்களைச் செயலூக்கமுடன் பயன்படுத்துவதற்கும் ஏகாதிபத்தியத்தின் பகைமைசார் நடவடிக்கைகள் முன்னிலையில் சோஷலிஸ நாடுகளின் தொழில்நுட்பமற்றும் பொருளாதார ஜீவவலுவை நிரூபணம் செய்வதற்கும் உலகப் பொருளாதாரத்தில் அவற்றின் நிலைகளையும் விமோசனமடைந்த நாடுகளுடன் அவற்றின் ஒத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்துவதற்கும் அதிகபட்சமாகப் பங்களிக்கும் வண்ணம் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

கொம்யூனிஸ்ட் சோவியத்ஸ்கோய் லத்வீ சஞ்சிகையிலிருந்து

மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் நாற்பதாம் ஆண்டு விழா

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசப் பிரகடனத்தை அங்கீகரித்தது.

இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முன்னர் (1939-1945) அத்தகைய தாக்கீதுகள் இருக்கவில்லை. அடிப்படை மனித உரிமைகளிலும் தனிநபரின் மாண்பிலும் பெறுமானத்திலும் மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை பாஸிஸத்தினால் மீறப்பட்டிருந்தன; யுத்தத்தின் பின்னர் இவற்றை ஹிட்லர்-விரோதக் கூட்டணியிலிருந்த நாடுகள் மீளமைக்க வேண்டியிருந்தது. சமாதானத்தையும் மக்களின் பந்தோபஸ்தையும் இடர்நிலையில் இடும் வகையில் மனித உரிமைகளை எவ்விதத்திலும் பெருமளவில் மீறுவதை நிறுத்துவது குறிப்பிடத்தக்க அக்கறைக்குரிய ஒரு விஷயமாக இருந்தது.

1945ம் ஆண்டின் ஐ.நா. சாசனத்தை அங்கீகரித்த சான் பிரான்ஸிஸ்கோ மகாநாட்டின் துணைக்குழு அறிக்கை, மனித

உரிமைகளையும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களையும் உறுதிசெய்வதும் பாதுகாப்பதும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் உள்விவகாரமாகும் என்று குறிப்பிட்டது. ஆயினும், உரிமைகள், சுதந்திரங்களின் மீறல்கள் சமாதானத்தை இடருக்குள்ளாக்குகின்ற சாசனத்தின் விதிகள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதைத் தடைப்படுத்துகின்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்குகின்ற விஷயங்களில், அவை ஒரு நாட்டின் அக்கறைக்குட்பட்ட விஷயம் என்ற நிலையை இழந்து விடுகின்றன.

தனிநபரின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரங்களுக்கும் மதிப்பளிக்கும் கோட்பாடு சோவியத் யூனியனின் முன்முயற்சி பேரில் ஐ.நா. சாசனத்துக்குள் இணைக்கப்பட்டது (இக்கோட்பாடு ஆரம்ப நகலில் இருக்கவில்லை). சான் பிரான்ஸிஸ்கோ மகாநாடு சோவியத் யூனியன் செய்த திருத்தத்தை அங்கீகரித்தது; இவ்விதம், இனம், பால், மொழி அல்லது மதம் பற்றிய வேறுபாடு இல்லாமல் அனைவருக்கும் மனித

உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை சுதந்திரங்களின் துறையில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதற்கான ஐ.நா.வின் தீர்மானத்தைப் பதிவு செய்தது. அது முதல், சாசனத்தை வியாபிப்பதில் ஐ.நா. ஸ்தாபனம் மனித உரிமைகள் பற்றிய ஏறக்குறைய 20 சர்வதேச கட்டத் தாக்கீதுகளை வரைந்து, அங்கீகரித்திருக்கிறது. இதில், மனித உரிமைகள் பற்றி, 1948 டிசம்பர் 10ம் திகதி ஐ.நா. பொதுச் சபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனமும் முதலாவதாகும்.

பிரகடனத்தின் இறுதி வாசகம், பரந்த அளவில் மாறுபடும் இரண்டு கண்ணோட்டங்களுக்கு குறிப்பாக, உழைக்கும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான பிரச்சனைகளில் இரண்டு கண்ணோட்டங்களுக்கு இடையிலான ஒரு சமரசமாகும். பொதுச்சபையின் கூட்டத் தொடரில் இந்நகல் தாக்கீது பற்றி விவாதிக்கையில், குறிப்பிட்ட பிரகடனத்தில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பிரஜைகளின் உரிமைகளும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களும் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் சட்டங்களால் உறுதி செய்யப்படுகின்றன என்பதை அதன் இறுதி விதியில் தெரிவிக்குமாறு சோவியத் யூனியன் யோசனை தெரிவித்தது. ஆயினும் அமெரிக்காவும் பிற மேலை நாடுகளும் எடுத்த நிலைப்பாடு காரணமாக இந்த யோசனை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இவ்விதம், பிரகடனத்தின் இறுதி வாசகம், ஒரு சாதாரண பரிந்துரையாக, அது கூறியதைப் போன்று, "அனைத்து மக்களுக்கும் அனைத்து தேசங்களுக்கும்

சாதனையின் ஒரு பொதுவான தரமாக" மாறியது.

எவ்வாறாயினும், 1948ம் ஆண்டின் சர்வதேசப் பிரகடனம், ஒரு பாரிய, முற்போக்கான சர்வதேசச் சட்டமாகும். மனித உரிமைகள் பற்றிய உன்னத கோட்பாடுகளைப் பிரகடனம் செய்து, அவற்றை அனைத்து நாடுகளும் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கோரிய அது, நானாவிதமான கொடுங்கோலாட்சிக்கு எதிராகவும் பொருளாதார, சமூக, தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும், சுதந்திரம் மற்றும் தேசிய முன்னேற்றத்துக்காகவும் ஆன மக்களின் போராட்டத்துக்குப் பங்களித்தது.

மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசப் பிரகடனம், மாபெரும் வரலாற்று மற்றும் நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இரு தாக்கீதுகளை, அதாவது பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கையும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கையும் வரைவதில் ஒரு துவக்க நிலையாக மாறியது. இவை, உலக வரலாற்றின் முதலாவது சர்வமம்சம் தழுவிய சர்வதேசச் சட்டத் தாக்கீதுகளாகும்; இவை, அவற்றை அங்கீகரித்த நாடுகள், பிரகடனம் செய்யப்பட்ட உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் உறுதிசெய்யும் கடமையை அளித்தன. இந்த உடன்படிக்கைகளை வரைவதற்கு ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் பிடித்தன; மேலும் இவை, 1966 டிசம்பர் 16ம் திகதி நடைபெற்ற ஐ.நா. பொதுச் சபையின் 21வது கூட்

டத் தொடரில் அங்கீகரிக்கப் பட்டன.

மேலும், அவை நடைமுறைக்கு வருவதற்கு, அவற்றை அங்கீகரிக்க வேண்டிய நாடுகளின் எண்ணிக்கை, 1977 பெப்ரவரியிலேயே முழுமையடைந்தது. அதே ஆண்டு மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா. கமிஷனின் 33வது கூட்டத்தொடர், அவற்றின் நடைமுறைப்படுத்தல், 1977 பெப்ரவரி 18 முதல் நடைமுறைக்கு வருவது பற்றிய ஒரு தீர்மானத்தை அங்கீகரித்தது.

மனித உரிமைகள் பற்றிய இரண்டு பிரகடனங்களையும் அங்கீகரித்த (செப்டெம்பர் 1973) முதலாவது மஹா வல்லரசு சோவியத் யூனியனே. அமெரிக்கா இன்னமும் அவற்றை அங்கீகரிக்கவில்லை. 1966ல் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கான அமெரிக்கப் பிரதிநிதி தெரிவித்ததைப் போல பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகள் பற்றிய (உழைக்கவும், தொழிலில்லாமலும்) எதிரான பாதுகாப்புகளுக்கும் சம வேலைக்குச் சமசம்பளத்துக்குமான உரிமை) உடன்பாட்டை அமெ

ரிக்கா அங்கீகரிப்பது மிகவும் சிரமமானது. ஏனெனில், அமெரிக்க அரசியல் யாப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளை அது விஞ்சிநிற்கிறது. அதேசமயம், அமெரிக்க நிர்வாகத்தினால் 'போராட்ட தினமாகவும்', 'போராட்டத்துக்கான ஆதரவு தினமாகவும்', அல்லது மனித உரிமைகளுக்கான 'போராட்டத்துடன் ஒருமைப்பாட்டுத் தினமாகவும்' பிரகடனம் செய்யப்படாத நாள் ஒன்றுமில்லை. இவை எல்லாம், அமெரிக்காவில் உரிமைகள் பற்றியல்ல. வெளிநாடுகளில் உரிமைகள் பற்றித்தான்.

இருந்த போதிலும், இரு பெரும் வல்லரசுகளது தலைவர்களின் மாஸ்கோ மகாநாடு, பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது; இது, உலகம் முழுவதிலும் மனித உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் துறையில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பின் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளைத் திறந்துவைக்கின்றன.

(ஏபிஎன்)

இளைஞர்
உலகம்

இளம் மக்களின் சமூகப் பிரச்சனைகள்

சோவியத் இளம் தலைமுறையினரின் சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கு வெற்றிகரமாகத் தீர்வுகாண்பது கட்சி மகாநாட்டினால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கடமையை-சமூகத் துறையின் முதன்மையான வளர்ச்சியினை உறுதி செய்வதே சாதிப்பதற்கு முக்கியமானது.

இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழக மத்தியக் கமிட்டியின் முதல் செயலாளர் விக்தர் மிரானென்கோ 'பொலிடிக் சொய்கோயே ஒப்ரோ சோவான்யே' சஞ்சிகையின் நிருபருக்கு அளித்த டேட்டி, இளம் மக்கள் முகங்காடுக்கும் திட்டவாத்தமான சமூகப் பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டது.

சமுதாயம் முழுவதும் முகங்காடுக்கும் பிரச்சனைகளிலிருந்து இப்பிரச்சனைகளை மாத்திரம் தனிமைப்படுத்துதே பேசுவது ஏன்?

வீட்டு வசதி, பாவனைப் பொருட்களின் உற்பத்தி,

உழைப்பு ஒழுங்கமைப்பு மற்றும் பிற பிரச்சனைகளை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் அவை, மக்களின் அனைத்துப் பகுதியினருக்கும் பொதுவானவை. ஆயினும், இளம் மக்களுக்கு அவை முனைப்பானவை. விடுதிகள்,

பாடசாலைக்கு முந்திய குழந்தைகளுக்கான வசதிகள் போன்ற பிரச்சனைகள் பெரும்பாலும் இளம் மக்களையே அக்கறைப்படுத்துகின்றன. அல்லது கொம்சமோலில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நிர்மாணத் தளங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்-இங்கு சமூகப் பிரச்சனைகள் யாவும் இளம் மக்களின் அக்கறைக்குரியவை. ஆயினும், பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதே சிக்கலானது. இளம் மக்கள், சமுதாயத்தின் இன்றைய சமூக வளர்ச்சியில் வலிமைமிக்க சக்தி என்பது உண்மையே. இளம் மக்களின் ஆர்வத்தையும் ஆற்றலையும் ஏதாவதோர் வழியில் அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் பயன்படுத்துவதும் அல்லது இளம் மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சனைகளுக்குரிய தீர்வைத் தள்ளிப்போடுவதும் அனுமதிக்க முடியாது. அல்லது வீட்டுவசதிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சமூக விலாசங்களின் கூற்றுப்படி, இளம் மக்களில் 70 சதவீதமானவர்கள், போதியளவு வீட்டுவசதி நிலைமைகள் இல்லாத காரணத்தினால் தம்முடைய வேலைத்தளத்தை, தொழிலைக்கூட மாற்றுகின்றனர்.

இதிலிருந்து பின்வதற்கான வழியுண்டா? வீட்டுவசதிப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு மார்க்கம் என்ற வகையில், இளம் மக்களுக்கென குடியிருப்பு பகுதிகளை அமைப்பது பற்றி நாட்டில் அதிகமாகப் பேசப்படுகிறதே.

இது வெறும் பேச்சல்ல. அதிகம் பணியாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குடியிருப்புக்களின் நிர்மாணம் நாட்டின் 156 நகரங்கள், கிராமங்களில் இடம்பெற்று வருகிறது.

மேலும் 220 திட்டங்கள் நிர்மாணிக்கப்படவுள்ளன. நடப்பு ஐந்து ஆண்டு காலகட்டத்தில் இந்நோக்கத்திற்காக 2,000 மில்லியனுக்கும் கூடுதலான ரூபிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தகைய குடியிருப்புக்களில் வசிக்கவிரும்பும் 85,000 பேரை நிர்மாணத் தளங்களுக்கு அனுப்புவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறத்தில், இளம் மக்களுக்கான மிகச்சிறந்த குடியிருப்புக்கான போட்டி சமீபத்தில் நாடு தழுவிய அளவில் நடத்தப்பட்டது. அதை இளம் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் ஒழுங்கு செய்தது.

அத்தகைய குடியிருப்புக்களின் சமூகத் தாக்கமானது அவை சாதாரணமாகவே குடியிருப்பு மனைகள் மாத்திரமன்றி, அன்றாட வாழ்வில் ஒரு புதிய ஒழுங்கமைப்பை, மக்களுக்கிடையே புதிய உறவுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதிலும் உள்ளது.

கூட்டுறவு அடிப்படையில் வீட்டுவசதி நிர்மாணத்தின் வியாபிதத்தின்மீதும் நாம் பெரும் நம்பிக்கைகள் வைக்கிறோம். எமது அபிப்பிராயப்படி பொல்தாவா பிராந்திய, ரெஷேதிலோவ் மாவட்ட உல்யானோவ் கூட்டுப் பண்ணையின் இளம் மக்களது முன்முயற்சி பரிசீலனைக்குத் தக்கது. அவர்கள், "ஓவ்வொரு புதிய குடும்பத்துக்கும் ஒரு கொம்சமோல் இல்லம்" என்று தமது சுருத்தைத் தெரிவித்தனர். இளம் மக்களுக்கான வீடமைப்புக் கூட்டுறவுகள் இப்போது கிராமப்புறங்களில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை, நகரத்து வீடுகளிலுள்ள சகல வசதிகளையும் கொண்ட வீடுகளை நிர்மாணிப்பர்.

கிராமப்புற இளம் மக்களின் பிரச்சனைகள் பற்றி என்னசெய்வது?

இளம் மக்கள் நகரத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் இடையிலான சமூக, கலாசார, வாழ்க்கை நிலைமைகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகளைக் கூடுதல் முனைப்பின் உணர்வின்மீது அங்கு வீட்டு வசதி நிர்மாணத்தின் வீதம் நகரத்தைக் காட்டிலும் 30 சதவீதம் குறைவானது, பகல்வேளையில் பராமரிப்பு நிலைமைகளுக்குச் செல்லும் குழந்தைகளின் சதவீதம் நகரத்தைக் காட்டிலும் அரைவாசி குறைவு, பாதைகள் மிகவும் மோசமானவை, சேவைத் தொழில்கள் மிகவும் குறைவாகவே வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. உழைப்பு நிலைமைகளிலும் கூட வேறுபாடுகள் புலனாகின்றன. உதாரணத்துக்கு, கால்நடை வளர்ப்பை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பண்ணைகளில் பல வேலைகள் இயந்திர மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. வேலைநாளள், வழமையாகவே எட்டு மணித்தியாலங்களைத் தாண்டாத போதிலும் கூட, நாள் முழுவதிலும் மக்கள் பண்ணையிலேயே இருந்துவிடும் வகையில் அவை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரச்சனையைச் சரியான முறையில் அணுகினால் நிலைமையைத் தீவிரமாக மேம்படுத்த முடியும்.

நாட்டீயுறத்தின் சமூக மறுசீரமைப்பிலும் அங்கு இப்போது இடம்பெற்றுவரும் போக்குகளிலும் இளம் மக்களும் அவர்களின் ஸ்தாபனமும் கூடுதல் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

கால்நடை வளர்ப்பின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்குத் தான் என்ன செய்யும் என்பதை கொம்சமோல் நிர்ணயித்திருக்கிறது.

இளம் மக்களைக் கவர்வதற்காகப் பெரும் கவனம் செலுத்தப்பட விரும்புகிறது. இவர்களுக்குத் தேவையான சகல உழைப்பு மற்றும் வாழ்க்கை நிலைமைகள் உருவாக்கப்படும். பொழுதுபோக்கு வசதிகள் நிர்மாணிக்கப்படும். இளம் மக்களைக் கொண்ட உழைப்புக் கூட்டுக்குழுக்களில் முற்போக்கான உழைப்பு ஒழுங்கமைப்பு வடிவங்களை அறிமுகம் செய்வதற்கு நாம் எண்ணியுள்ளோம்.

சமகால ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலகட்டத்தில், கிராமப்புறத்தில் சமூக மறுகட்டமைப்புக்கான அரசு ஒதுக்கங்கள் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன. அவை, புதிய வசதிகளையும் பாதைகளையும் நிர்மாணிப்பதற்கும், கிராமங்களுக்கு நவநவீனமான வசதிகளை வழங்குவதற்கும் இளம் மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரைக் கவர்வதற்குமாக பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படும்.

இறுதியில், நான் பின்வருவனவற்றை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பெரஸ்த்ரொய்கள் உறுதியான தீர்மானங்கள், சாதனைகளுக்கான காலமாகும். ஆனால், அவை உறுதிவாய்ந்த அறிவாற்றலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கொம்சமோல் உறுப்பினரும், எமது நாட்டின் ஒவ்வொரு இளம் நபரும் பெரஸ்த்ரொய்களில் தனது திறமைகள் முழுவதையும் கொண்டு பங்கெடுக்கும் பொருட்டு, அதன் தத்துவத்திலும் நடைமுறையிலும் தேர்ச்சி பெறுவது மிகவும் முக்கியமான கடமையாகும்.

வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்

பத்திரிகையாளரின் குறிப்புகள்

யூரி புஷ்கின்
பத்திரிகையாளர்

தடுக்கப்படக் கூடிய ஓர் துக்கவியல்

மொஸாம்பிக்கிற்கு அதிவசரமாக உணவு உதவி தேவைப்படுகிறது. 3.3 மில்லியன் நகர மக்களையும் பட்டினி காரணமாகத் தமது கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறிய 2.2 மில்லியன் விவசாயிகளையும் காப்பாற்றுவதற்காக நாட்டிற்கு ஆகக் குறைந்தது 750,000 தொன் தாண்டிய தேவைப்படும். அது உலக உணவு விவசாய ஸ்தாபனத்தின் மதிப்பீடு ஆகும். பின்வரும் புள்ளிவிபரங்கள் ரியப்பேற்படுத்துபவை: கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் குணப்படுத்தக்கூடிய நோய்கள் காரணமாக, 250,000 குழந்தைகள் முன்னர் மரணமடைந்துள்ளனர்.

ஆண்டொன்றுக்கு நாட்டிற்கு 500 மில்லியன் டாலர்களைக் கொண்டுவந்த ஏற்றுமதி அரைவாசியால் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

என்ன நடந்தது? நாடு அத்தகைய மோசமான நிலைமையில் இருப்பது ஏன்? உலக உணவு, விவசாய ஸ்தாபனத்தின் பொது இயக்குநரான எட்பர்ட் சாவோமா, இந்நெருக்கடி மொஸாம்பிக்கிற்கு மாத்திரமன்றி அனைத்து ஆபிரிக்காவுக்கும் அக்கறைக்குரியது என்று குறிப்பிடுகிறார். இவ்வறட்சியையும் விளைச்சலின்மையையும் வெற்றிகொள்வதற்காக இக்கண்டத்து நாடுகள் விவசாயத்துக்கும் விதைப்புப் பகுதிகளையும், மேய்ச்சல் நிலங்களையும் காடுகளையும் பாதுகாப்பதற்கும் விவசாயப் பொருட்களின் கொள்வனவு விலைகளை அதிகரிப்பதற்கும், விவசாயிகளுக்கு பசனையையும் விதையையும் கொடுத்து உதவுவதற்கும் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்பது சாவோமாவின் அபிப்பிராயம்.

இனவாத ஆக்கிரமிப்பு

இப்பரிந்துரைகளுக்கு விளக்கம் தேவையில்லை.. ஆனால், மொஸாம்பிக்கில் யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட நாசத்தைப்போல இயற்கை அழிவுகள் அவ்வளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை, மொஸாம்பிக் தேசிய எதிர்ப்பணி என்ற கும்பலால் சட்டபூர்வமான அரசாங்கத்துக்கு எதிராக இந்த யுத்தம் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது. தென் ஆபிரிக்கக் குடியரசு இக்கும்பல்களுக்குத் தனது சொந்தப் பிரதேசத்தில் ஆயுதங்களையும் பயிற்சியையும் அளிக்கிறது. அது மொஸாம்பிக்கிற்கு இராணுவப் போதனையாளர்களையும் அனுப்புகிறது. ஏழு ஆண்டுகளில் 100,000 மக்களுக்கும்

அதிகமானவர்கள் இக்கொள்ளைக் கும்பலின் கரங்களுக்குப் பலியாகியுள்ளனர்; போர்த்துக்கேய கலனியாதிக்கவாதிகளுக்கு எதிரான பத்து ஆண்டு காலப் போராட்டத்தில் மரணமடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் இது அதிகம்.

இக்குடியரசு ஏற்கனவே 6 மில்லியன் டாலர்களை யுத்தத்திற்காகச் செலவழித்திருக்கிறது. இரண்டாயிரம் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, மொஸாம்பிக் தேசிய எதிர்ப்பணியின் உறுப்பினர்கள் 718 மருத்துவமனைகளையும் மருத்துவ நிலையங்களையும் அழித்துள்ள காரணமாக இரண்டு மில்லியன் மக்கள் மருத்துவ சேவையில்லாமல் இருக்கின்றனர். இக்கொள்ளைக்கும்பல்கள் மக்களைத் துன்புறுத்தி, நாட்டில் விரக்தி நிலையை உருவாக்க முயல்கின்றன. கடந்த ஆண்டு (1987) ஒமோயின் கிராமத்தில் நடைபெற்ற பயங்கரமான மனிதப்படுக்காலையை உலகம் நன்கறியும்—அப்போது பெண்களும் முதியோரும் குழந்தைகளுமான 408 கிராமத்தவர்கள் காட்டு மிராண்டித்தனமாகக் கொலை செய்யப்பட்டனர் என்று செய்திப் பத்திரிகைகள் அறிவித்தன.

மொஸாம்பிக்கில் ஓர் உள்நாட்டு யுத்தம் நடைபெறுகிறது என்று மேற்குலகம் நினைக்கிறது, ஆயினும் இது உண்மைக்குப் புறம்பானது. தேசமே பிரெலிமோ கட்சியின் பக்கம் உள்ளது. மொஸாம்பிக் தேசிய எதிர்ப்பணியின் கொள்ளையர்கள் மொஸாம்பிக்கியர்

கள் தான் என்றாலும் முன்னைய காலனியாதிக்கவாதிகளினால் தலைமைதாங்கப் படுகின்றனர், தென் ஆபிரிக்காவிலே வழிகாட்டப்படுகின்றனர். எனவே, இது ஆக்கிரமிப்பு ஆகும்.

காலங்காலமாய் இருந்துவரும் பின்தங்கிய நிலைமை

யுத்தம் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக்கிறது, வறுமையை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால், மக்களின் இன்றைய துக்ககரமான நிலைமைக்கு இது தான் ஒரேயொரு காரணமா? மொஸாம்பிக், போர்த்துக்களின் கடல்கடந்த மாகாணமாக இருந்தபோது அதன் விவசாயம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. அதனிடம் கரும்பு, நெல், பருத்தித் தோட்டங்கள் இருந்தன; மொஸாம்பிக் சுதந்திரம் பெற்றவுடன் தொழில்துறைத் தொழிலகங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன, தோட்டங்கள் போர்த்துக்கேயர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டன, இத்தகைய திடீர் மாற்றத்துக்கு மக்கள் தயாராக இருந்தார்களா? சாராம்சத்தில், அரை-நிலப்பிரபுத்துவ முகாமை யி லிருந்து சோஷலிஸ வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்புக்குத் திடீரென மாறிச்செல்வதற்குத் தயாராக இருந்தார்களா?

என்னுடைய மொஸாம்பிக் நண்பர்கள் கூறியதைப் போன்று, நிலைமை திருப்பம் நிரம்பியதாகவே இருந்தது. மக்களின் கரங்களில் அதிகாரம் இருந்தது, ஆனால் நாட்டையும் பொருளாதாரத்தையும் நிர்

வகிப்பதில் அனுபவமும் தேர்ச்சித்திறமும் இருக்கவில்லை.

அவர்கள் இந்த அனுபவத்தை எங்கிருந்து பெற்றிருக்க முடியும்? 1948ம் ஆண்டில் வாஸ்கொடகாமா இக்கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்தது முதல் ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுகளாக மொஸாம்பிக்கைப் போர்த்துக்கேயர்கள் சொந்தமாக வைத்திருந்தனர். அவ்வேளையில் அந்நாட்டிற்காகப் போர்த்துக்கேயர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அந்நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னர் சுதேசிய மக்களில் 90 சதவீதத்துக்கு அதிகமானோர் கல்வியறிவற்றிருந்தனர். சுதேசிய மக்கள் மத்தியில் ஒரு மருத்துவரோ, இயந்திரவியலாளரோ, மருத்துவரோ இருக்கவில்லை.

சோஷலிஸ நிர்மாணத்தை நாம் அவசரமாக மேற்கொண்டு விட்டோம் என்று மொஸாம்பிக்கியர்கள் இப்போது கூறுகின்றனர். நாளை யல்ல, இன்றே ஒரு சிறப்பான வாழ்வை அவர்கள் விரும்பினர்; பழையதை விரைவாக முடித்துவிட்டால், புதிய வாழ்வை விரைவாகத் தொடங்க முடியும் என்று நினைத்தார்கள்.

எழுபதாம் ஆண்டுகள் அளவில் இக்குடியரசு பொருளாதாரத்தில் ஓரளவு நல்ல பயன்களைப் பெற்றிருந்தது 1977க்கும் 1981க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் விவசாய உற்பத்தி 8.8 சதவீதமும் தொழில்துறை உற்பத்தி 13.7 சதவீதமும் அதிகரித்தது. கிராம சமுதாயங்களில் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் உழைத்த போதிலும் கூட யுத்தம் பசியை

யும் அழிவையும் கொண்டு வந்தது.

மீட்சிக்கு வழி

மொஸாம்பிக்கியர்கள் தமது சொந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்க விரும்பவில்லை என்பதை இது பொருள்படுத்தவில்லை. முனைப்பான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. சிரமங்களையும் நெருக்கடிகளையும் எதிரிடாமல் புதிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிப்பது சாத்தியமில்லை. சுதந்திர மொஸாம்பிக்கின் எதிரிகள், பிரதானமாகத் தென் ஆபிரிக்கக் குடியரசு இதை அனுசூலமாக எடுத்துக்கொள்கிறது.

இருப்பினும், மாபுட்டுவின் அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்யப்படாத போர் பற்றிய பிரச்சனையை சமாதானபூர்வ மார்க்கங்கள் மூலம் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கிறது.

நிலைமையிலிருந்து மீள்வதற்கு மெய்யான வழியாது? பட்டி

னியை ஒழித்துக்கட்டுவது எப்படி?

இத்தகைய நிலைமையில் மீட்சிக்கு வழிகாண்பது சுலபமானதல்ல. இக்குடியரசின் தேசியப் பேரவைக் கூட்டத் தொடரில் பின்வரும் குறிக்கோள்கள் வகுத்துரைக்கப்பட்டன: பொருளாதார புனர்வாழ்வுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது, மொஸாம்பிக் தேசிய எதிர்ப்பணி கொள்கையர்களாலும் வறட்சியாலும் துயருரும் மக்களுக்கு உதவுவது, தேசிய சுயாதீனத்தை உயர்த்திப்பிடிப்பது.

அவற்றைச் சாதிப்பது சாதாரணமானதல்ல. ஆனால், நம்பிக்கையின்றி வாழ்வதும் சாத்தியமானதல்ல. சோவியத் யூனியன் முன்வைத்துள்ள புதிய சிந்தனை மார்க்கம், சர்வதேச வாழ்வின் அனைத்து துறைகளுக்கும் பரவும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

(ஏயிஎன்)

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் என்பதன் பொருள் என்ன?

“வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள்” என்ற சொல்லின் பொருளைத் தெரிந்து கொள்ள எமது வாசகர்கள் பலர் விரும்புகின்றனர். இக்கட்டுரை இதை விளக்கிக் கூறுகிறது.

“வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள்” என்ற பதம் மிகச்சம்பந்தில் தோன்றியது. மேலும் இந்நாடுகளின் பிரச்சனைகள், வர்த்தகம் மற்றும் அபிவிருத்தி பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் மகாநாட்டிலேயே (அங்டாட்) பிரதான

மாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

1964ம் ஆண்டில் அங்டாட் சர்வதேச வாணிப உறவுகள், வாணிபக் கொள்கைகளின் பொதுவான, மற்றும் விசேடக் கோட்பாடுகளை அங்கீகரித்தது.

அவை புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் தனித்துவங்களையும் வளர்ச்சியின் பல்வேறு கட்டங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதையும், அந்நாடுகள் மத்தியில் வளர்ச்சி குன்றியவற்றுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க கவனம் செலுத்துவதையும் நேரடியாக முன்வைக்கின்றன. 1968ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அங்டாட் கூட்டத்தொடர் தீர்மானம் 24 (11)ஐ நிறைவேற்றியது: இது இந்நாடுகளது வளர்ச்சிக்கு இசைவான நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்நடவடிக்கைகளின் நடைமுறைப்படுத்தலானது, அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கான குழுவால் வகுக்கப்பட்ட வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளின் முதலாவது பட்டியலை ஐ.நா. பொதுச்சபை அங்கீகரித்ததைத் தொடர்ந்து 1971ம் ஆண்டில் சாத்தியமாகியது.

தற்போது இப்பட்டியலில் பின்வரும் 40 வளர்முக நாடுகள் உள்ளன.

ஆசியாவில்—ஆப்கானிஸ்தான், பங்களாதேஷ், பூட்டான், யேமன் அரபுக் குடியரசு, லாவோஸ், மாலத்தீவுக் குடியரசு, யேமன் மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு, நேபாளம்;

ஆபிரிக்காவில் — பெனின், பொட்சுவானா, புர்கினா பாசோ, புருண்டி, காம்பியா, கினியா, கினி-பிஸ்ஸாவ், திஜிபெளதி,

கொமரோஸ் கூட்டாட்சி இஸ்லாமியக் குடியரசு, லெசோதோ, மொரிஸானியா, மாலவி, மாலி, நைகர், கபோவேர்தே, ருவாண்டா, சாவோ தோமே மற்றும் பிரின்சிப்பே, சோமாலி, சூடான், சியராலியோன், தன்சானியா, டோகோ, உகாண்டா, மத்திய ஆபிரிக்கக் குடியரசு, சாட், ஈகுவடோரியல் கினியா, எதியோப்பியா;

லத்தீன் அமெரிக்காவில்— ஹயித்தி;

பசுபிக் மாகடலில்—வனாட்டு, மேற்கு சமோவா, கிரிபாதி, துவாலு.

நாடுகளை வளர்ச்சி குன்றியவை என்று வகைப்படுத்துவதற்கு அபிவிருத்தித் திட்டமிடலுக்கான ஐ.நா. குழு பின்வரும் மூன்று மூலப் பிரமாணங்களை வரையறுத்தும் கூறியுள்ளது:

நபர்வீத மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி 350 டாலர்களைத் தாண்டக் கூடாது;

—வயது வந்த மக்களில் 20 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் வாசிக்க முடியாதவர்களாக இருத்தல்;

—மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் உற்பத்தித் தொழிலின் பங்கு 10சதவீதத்துக்குக் குறைவாக இருத்தல்.

—இந்நாடுகள் அனைத்திலும் ஆகக்கூடிய பக்கட் தொகை அதிகரிப்போடு இணைந்த மிகக் குறைந்த வளர்ச்சிவிதங்கள், தேக்க நிலையில் முடிவடைந்துள்ளன அல்லது ஏற்கனவே குறைந்ததாகவுள்ள நபர்வீதத் தேசிய வருமானத்தின் மட்டம் மேலும் குறைவதில் முடிவடைந்துள்ளன.

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டமானது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில், உற்பத்தித் தொழில்துறையின் சிறிய பங்கினால் (9 சதவீதம் மாத்திரம்). வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது. அதேசமயம் வளர்முக நாடுகள் குழு முழுவதற்கும் இது 18 சதவீதம், முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு 29 சதவீதம் ஆகும்.

குறிப்பிடத்தக்க வகையில், அத்தகைய குறியிலக்குகளுடன், வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளது மக்கள் தொகையின் சில பகுதிகளில் குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்குப் பின்தங்கிய நிலைமை உள்ளது. இவ்விதம், சிசு மரணமானது, முதலாளித்துவ நாடுகளைப் போல் பத்து தடவைகள் அதிகம்.

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில் மிக வறிய குடும்பங்களில் பிறக்கும் ஆயிரம் குழந்தைகளில் ஓராண்டு முடிவதற்கு முன்னர் 200 குழந்தைகளும், ஐந்து

வயதாவதற்கு முன்னர் 100 குழந்தைகளும் மரணிக்கின்றன, 500 குழந்தைகள் மாத்திரமே, அதாவது அரைவாசிக் குழந்தைகளே 40 வயதை எட்டும்.

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் சிலவற்றில் மக்களில் குறித்த சில பகுதியினர் மத்தியில், குறிப்பாக, பெண்கள் மத்தியில் கல்வியறிவின்மை 99 சதவீதமாகும். ஏறக்குறைய எல்லாக் குறியிலக்குகளைப் பற்றியும் இவ்வாறுதான் கூறமுடியும்.

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் பற்றிய ஓர் ஐ.நா. மகாநாடு 1981 செப்டெம்பரில் பாரிசில் நடைபெற்றது. அங்நாட்டின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற இந்த மகாநாடு, முன்னைய தலாபத்தின்போது இந்நாடுகளின் பிரச்சனைகள் குறித்து இந்த ஸ்தாபனம் ஆற்றிய பெரும் பணியை மீளாய்வு செய்தது. இம் மகாநாடு, வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளுக்குச் சார்பான செயல் வேலைத் திட்டம் ஒன்றையும் அங்கீகரித்தது. 1990ம் ஆண்டு வரையிலும் இந்நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சியின் பல்வேறு துறைகளிலும், தேசிய, பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ள வரிசையான பல நடவடிக்கைகளை அது பிரதிபலிக்கிறது.

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் தமது பின்தங்கிய நிலைமையை வெற்றி கொள்வதற்கு சோவியத் யூனியனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளும் பெருமளவில் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப உதவியை வழங்குகின்றன. ஆப்கானிஸ்தான், பங்களாதேஷ், பெனின், கினியா, யேமன் அரபுக் குடியரசு, லாலோஸ், மாலி, யேமன் மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு, தன்ஸானியா, எத்யோப்பியா ஆகியவற்றில் பாரிய தொழில்துறைத் திட்டங்கள் பலவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு

சோவியத் யூனியன் உதவியிருக்கிறது. அவை விவசாயம், போக்குவரத்து, பொது சுகாதாரம் ஆகியவற்றை வளர்க்கவும் தேசிய ஆளணிக்குப் பயிற்சி அளிக்கவும் உயர் மற்றும் இரண்டாந்தரக் கல்வி நிறுவனங்களையும் தொழில்-பயிற்சி மையங்களையும் பாடசாலைகளையும் நிர்மாணிக்கவும் சோவியத் யூனியன் உதவுகிறது. அவற்றின் தொழில்துறை முன்னேற்றத்துக்கும் கூட பங்களிக்கிறது.

வெளிநாட்டுக் கடன்கள்: மேற்கின் புதிய மூலோபாயம்

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, வளர்முக நாடுகளின் வெளிநாட்டுக் கடன்கள் சம்பந்தமான மேற்குலகின் அடிப்படையிலேயே புதியதான மனோபாவத்தை சோவியத் மற்றும் பிறநாட்டு அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். “இஸ்வெஸ்தியா” செய்தித்தாள்க்கு சோவியத் பொருளியலாளர் குசெல் அனுலோவா அளித்த பேட்டியில் இதுவே முக்கியமான விவாதப் பொருளாக விளங்கியது.

கடன் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதில் மேற்குலகம் ஒரு புதிய மூலோபாயத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்பது உண்மையே. 1982—1983ம் ஆண்டுகளின்போது மேலைய வல்லரசுகள் ஓர் கடுமையான பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பின்பற்றிய அதேசமயத்தில், கடன் பெற்றவர்கள், தமது கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வண்ணம் அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கின.

இப்புதிய மூலோபாயத்தை விளக்கக் கூறுவீர்களா?

உதாரணத்திற்கு “பேக்கர் திட்டத்தை” எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அமெரிக்க நிதியமைச்சர் யோசனை தெரிவித்ததால், அவரின் பெயரைக் கொண்ட இத்திட்டம், குறிப்பிடத்தக்க அளவு பெரும் கடனைக் கொண்டுள்ள நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக சர்வதேச நாணய மற்றும் நிதி ஸ்தாபனங்களும் தனியார் வங்கிகளும் 47 பில்லியன் டாலர்கள் ஒதுக்க வேண்டும் என்று அது பரிந்துரைத்தது, தனியார் வங்கிகளின் ஆதரவைப் பெறுதற்கான காரணமாக, இத் “திட்டம்” வெறும் காகிதமாகவே இருந்து விட்டது. மேலும் இத்திட்டம் அமுல்செய்யப் பட்டிருந்தால், கடன் பெற்றோர் தமது கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு உதவியிருக்கும் என்று பேக்கர் நம்பினார், கடன் பெற்றோரை, தமது பிடியிலேயே வைத்திருப்பதற்கு இது மேற்குலகிற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கக்கூடும் என்று லும் இது எதார்த்தமற்றதே.

கடன் பெற்றோரின் நலன்களை அதிகப்பட்சமாகக் கவனத்திற்கொண்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடிப்படையில் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்துவிடும் மூலோபாயத்தை அமெரிக்க செனட்டர் டபிள்யூ. பிரேட்லி யோசனையாகத் தெரிவித்தார்.

இறுதியாக, அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய சிற்றி வங்கியின் செயல்பாட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். வளர்முக நாடுகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில் ஏற்பட்ட நட்டங்களை ஈடுசெய்வதற்காக, அதனது ஒதுக்கங்களில் ஓர் அதிகரிப்பை அது பிரகடனம் செய்தது. பொதுவாக, அத்தகைய நிதிகளைக் கொண்டுள்ள எந்த வளர்ச்சியும், அதை அதிகரிப்பதற்கு முயல்வதில்லை; ஏனெனில் இதை, இலாபச் செலவில் மாத்திரமே மேற்கொள்ள முடியும்.

எவ்வாறாயினும், சிற்றி வங்கியும் சேஸ் மேன்ஹெற்றன் வங்கியும் இதைச் செய்யத் துணிந்தன.

இதன் மூலம் அவை என்ன பலன் காணும்?

கடன்பெற்றோர் மீது தமது நிபந்தனைகளைத் திணிப்பதற்கு ஓர் வாய்ப்பை அவை பெறுகின்றன. சிற்றி வங்கி தனது ஒதுக்கங்களை 1.75 பில்லியன் டாலர்களிலிருந்து 4.75 பில்லியன் டாலர்களாக அதிகரிப்பது மூலம் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுடன்; குறிப்பாக, 1.6 பில்லியன் டாலர்களைச் செலுத்த வேண்டியுள்ள பிரேசிலுடனும், 2.8 பில்லியன் டாலர்களைச் செலுத்த வேண்டியுள்ள மெக்ஸிக்கோவுடனும் 1.4 பில்லியன் டாலர்களைச் செலுத்த வேண்டி

யுள்ள ஆர்ஜெண்டினாவுடனும் 1 பில்லியனைச் செலுத்தவேண்டியுள்ள வெனிசுயெலாவுடனும் மாறுபட்ட நிலையிலிருந்து இப்போது அவை பேச்சுவார்த்தை நடத்தமுடியும்.

சிறிற் வங்கியின் பரிசோதனை எவ்வாறு அமைந்தது?

முன்னர், கடன் கொடுத்தோருடன் விஷயங்களைத் தீர்மானிக்கும்போது, உடனடியாகவோ அல்லது பிற்பாடோ, சலுகைகளை அறிந்து புதிய கடன்களைக் கொடுப்பர் என்ற நிச்சயம் கடன்பெறுவோருக்கு இருந்தது. இன்று இந்நிலைமை வித்தியாசமானது. அதிகரித்த ஒதுக்க நிதிகளைக் கொண்ட சிறிற் வங்கி, கடனின் ஒரு பகுதியைத் தள்ளுபடி செய்யவும், வருங்காலத்தில் அந்நாட்டுடன் வர்த்தகம் செய்ய மறுக்கவும் முடியும். வங்கி நிச்சயம் நடத்தை அடையும் என்றாலும் வளர்முக நாடு தனக்குத் தேவையான பணத்தைப் பெறுது.

மேற்குலகின் தற்போதைய மூலோபாயம், அதற்கு மாத்திரமே பயன்தரும், கடன் பிரச்சனை தீர்க்கப் படாமலேயே இருக்கிறது என்பது

நீங்கள் கூறியவற்றிலிருந்து தெளிவாகிறது. இனி என்ன செய்யவது?

இதற்கான மார்க்கம், ஒரு சர்வதேசப் பொருளாதாரப் பந்தோபஸ்து அமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்கான சோவியத் யோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதிலேயே உள்ளது என நான் நினைக்கிறேன். இக்கடன் பிரச்சனை, மேற்குலகின் வளர்முக நாடுகள் கொண்டுள்ள பொருளாதார உறவுகளின் ஒரு பகுதி. எனவே, நீதியின் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் சர்வதேச உறவுகளை மறுசீரமைப்பது மூலமும், படைக்குறைப்பு மூலமும் இதைத் தீர்க்கமுடியும். இதன் மூலம் அபிவிருத்திக்காகக் கூடுதல் நிதிகளை விடுவிக்க முடியும்.

எந்த நடவடிக்கையை எடுத்தாலும் அவை, மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியையும், உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஸ்திரமான, இசைவிணக்கமுள்ள வளர்ச்சியையும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தையே கொண்டிருக்கட்டும்.

★

பாரசீக வளைகுடாவும் அமெரிக்காவின் திட்டங்களும்

அமெரிக்காவின் விஸ்தரிப்பு வாதத் திட்டங்களில் மேற்கு ஐரோப்பாவுக்கும் தொலைகிழக்கிற்கும் அடுத்தபடியாக மூன்றாவது கேந்திர மண்டலமாக பாரசீக வளைகுடா விளங்குகிறது. இதற்குக் காரணம், அதன் வளமார்ந்த எண்ணெய்ச் செல்வாதாரங்களே.

அமெரிக்காவுக்குத் தேவைப்படும் மொத்த எண்ணெயில் 5 சதவீதத்துக்கும் குறைவானதையே வளைகுடா நாடுகள் வழங்குகின்றன என்றபோதிலும், இந்த எண்ணெயே பாரசீக வளைகுடாவில் அமெரிக்காவின் நலன்களுக்குத் தீர்க்கமாகப் பங்களிக்கிறது. முதலாவதாக, அடுத்த பத்தாண்டுகளில் அமெரிக்காவில் மத்தியக் கிழக்கின் எண்ணெய் நுகர்வு கணிசமாக அதிகரிக்கும் என்று அமெரிக்க நிபுணர்கள் ஹெஷ்யம் தெரிவிக்கின்றனர். இரண்டாவதாக, எண்ணெயை ஓர் முக்கியமான பொருளாதார மற்றும் இராணுவ-அரசியல் காரணியாக வாஷிங்டன் கருதுகிறது. இவ்விதம், மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் தென் கிழக்காசியாவிலும் உள்ள அமெரிக்க துருப்புக்கள் பாரசீக வளைகுடா எண்ணெயிலிருந்து உற்

பத்தி செய்யப்பட்ட எரிபொருளையே பிரதானமாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

பொருளாதார அனுபவங்கள் ஒருபுறமிருக்க, மத்தியக் கிழக்கு எண்ணெய் மீதான கட்டுப்பாடு, தன்மீது அதிகமாகச் சார்ந்திருக்கும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மீதும் ஜப்பான் மீதும் அமெரிக்கா அரசியல் நிர்ப்பந்தத்தைச் செலுத்துவதைச் சாத்தியமாக்கும் (ஜப்பான் தனது எண்ணெய்த் தேவையில் 60 சதவீதத்தையும் மேற்கு ஐரோப்பா 35 சதவீதத்தையும் பாரசீக வளைகுடா விநியோகங்களிலிருந்தே பெறுகின்றன).

இப்பிராந்தியத்தில் அமெரிக்காவின் பொருளாதார நலன்கள் எண்ணெய்த் துறையுடன் வரம்புபட்டிருக்கவில்லை. வாஷிங்டனைப் பொறுத்தவரையில் வளைகுடா, ஆயுத விற்பனைக்கு ஓர் அதிவிசேட இலாகரசர் சந்தையாகவும் உள்ளது. 1971க்கும் 1980க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அது 34.4 பில்லியன் டாலர்கள் பெறுமதி வாய்ந்த ஆயுதங்களை அரபு நாடுகளுக்கு விற்பனை செய்தது. எண்பதாம் ஆண்டுகளில்போது அமெரிக்க ஆயுத உற்பத்தியா

ளர்கள் அரேபியாவுக்கு மேற் கொண்ட விற்பனையிலிருந்து பெற்ற இலாபங்கள் மிகவும் வேகமாக வளர்ந்தன.

வளைகுடா பிராந்தியத்தின் பெற்றோலிய உற்பத்தி நாடுகள், தமது அயல்நாட்டுச் சொத்துக்களில் பெரும் பகுதியை அமெரிக்க வங்கிகளிலேயே நிதியிட்டுள்ளன, என்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இது 300 பில்லியன் டாலரை எட்டியது என்ற உண்மையின் மூலமும் அமெரிக்காவுக்கான வளைகுடாவின் பொருளாதார முக்கியத்துவம் விளக்கப்படுகிறது.

வெள்ளை மாளிகையின் உலக ளாவியப் போர்த்தந்திரத்தில் வளைகுடாவின் கேந்திர முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்த வரையில், சோவியத் ஒன்றியத்தின் மீது நியூக்லியர் தாக்குதலைத் தொடுப்பதற்கான யுத்த பிற்காலத் திட்டங்களில், இப்பிராந்தியம் பெரும்பாலும் ஒரு தாக்குதல் தளமாகவே கருதப்பட்டது. மத்தியக் கிழக்கில் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் விரோத

“வலிமை நிலை”யை உருவாக்குவதற்கான அமெரிக்காவின் திட்டத்தில் பாரதீக வளைகுடாவுக்கு ஒரு பெரும் பாத்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. வாஷிங்டனின் கொள்கையை உருவாக்குபவர்களது கூற்றுப்படி, இத்தளமானது “கம்யூனிஸ்ட் விரோத சுற்றி வளைப்பின்” சங்கிலியை மூடிவிடும்; தொலைகிழக்கிலும் (ஜப்பான், தென் கொரியா, தாய்வான்), தென்கிழக்காசியாவிலும் (தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனீசியா) உள்ள அதனது கேந்திர நிலைகளுக்கும் மொராக்கோவுக்கும் நேட்டோவின் தென் பகுதிக்கும் ஓர் பாலமாக விளங்கும்; இவ்விதம், அத்திலாந்திக்கிலிருந்து பசுபிக்கிற்குத் தொடர்புகளை வகைசெய்யும். அமெரிக்கப் போர்த்தந்திரவியலாளர்கள் வளைகுடா பிராந்தியத்தை நேட்டோவின் புவியியல் செயற்பாட்டு மண்டலத்திற்கான ஒரு சாத்திய முள்ள தளமாகப் பார்க்கின்றனர்.

★

அமெரிக்கப் பாணியில் மனித உரிமைகள்

அமெரிக்காவில் மனித உரிமைகள் பிரச்சனை பற்றிய விசேடம் என்னவென்றால், அவை அரசியல், சமூக, பொருளாதார மட்டங்கள் அனைத்திலும் மீறப்படுகின்றன என்பதுதான். செல்வந்தர்களுக்கு மாத்திரமே வரம்பில்லாத உரிமைகள் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இருந்தபோதிலும், அமெரிக்கா தனது தத்துவவியல் பெறுமானங்களை ஏனைய நாடுகளுக்கு வழிபாட்டுக்காகச் சமர்ப்பிக்கிறது. ஐதற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் உள்ளன. அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையை விளம்பரப்படுத்துவது ஒன்று; வர்க்கச் சுரண்டல், சமூக மற்றும் தேசிய ஒடுக்குமுறை போன்ற முதலாளித்துவ அமைப்பின் நோய்களை மூடிமறைப்பது மற்றொன்று. அதேசமயம், “அமெரிக்க ஜனநாயகம்” பேச்சு, பத்திரிகை, அரசியல் கண்ணோட்டங்களின் சுதந்திரம் மாத்திரமல்ல; ஆனால் உழைக்கவும் ஓய்வெடுக்கவும் வீட்டு வசதியைப் பெறவும், உடல் நலப் பராமரிப்பைப் பெறவும் உத்தரவாதம் எிக்கப்பட்ட உரிமை போதிய அளவுக்கு இல்லாமல் இருப்பதும் ஆகும். அமெரிக்கச் செய்தித்தாள்கள் உள்ளிட, மேலேயே செய்தித்

தாள்கள் கூட இதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

அமெரிக்காவின் கறுப்பு இன மக்கள், சிறுபான்மை இனங்கள் பால் வாஷிங்டன் பின்பற்றி வரும் தனிமைப்பாட்டுக் கொள்கைக்கு வழமையாகவே பலி கடாவாகின்றனர். கறுப்பு இன அமெரிக்கர்கள் சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் ஓரளவு வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளபோதிலும் கூட, சமுதாயத்தில் அவர்களின் நிலை தரங்குன்றியதாகவே இருக்கிறது. இது குறித்து லண்டன் செய்தித்தாளான “த ஃபிளூன்ஸியல் டைம்ஸ்” கூறுவதாவது:

அமெரிக்காவில் உள்ள சிவில் உரிமைகள் இயக்கம், கறுப்பர்களின் முன்னேற்ற மார்க்கத்தில் காணப்படும் ஆகவும் அவதூறான தடைகளை அழித்தொழித்திருக்கிறது என்பதே அதன் வெளிப்படையான வெற்றியாகும். தனிமைப்பாட்டின் நீக்கம் கல்வியறிவு பெற்ற கறுப்பு இன அமெரிக்கர்கள் ஓர் உயர்ந்த சமூக மட்டத்துக்கு உயர்வதை அனுமதித்திருக்கிறது. சிலர் விண்வெளி வீரர்களாகவும், தொலைகாட்சியின் விருந்தினர்களாகவும் நோக்கர்களாகவும், மருத்

துவர்கள், ஆசிரியர்கள், திரைப்பட நட்சத்திரங்களாகவும் மாறியுள்ளனர். 1970 முதல் அமெரிக்காவின் கறுப்பு இன அதிகாரபூர்வ பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை ஆறு மடங்காக அதிகரித்திருக்கிறது. இது ஏறக்குறைய 7,000 ஆகும், கறுப்பு இனத்தைச் சேர்ந்த மாநகர முதல்வர்களின் எண்ணிக்கை 48லிருந்து 303க்கு அதிகரித்திருக்கிறது.

ஆயினும், உதாசீனம் செய்ய முடியாத மற்றுமோர் உண்மையும் உள்ளது. கறுப்பு இன அமெரிக்கக் குடும்பங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கானவை வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேயே வாழ்கின்றன. இளம் கறுப்பு இனத்தவர்கள் மத்தியிலான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏறக்குறைய 40 சதவீதத்தை எட்டியிருக்கிறது. அமெரிக்கக் கறுப்பர்கள், அமெரிக்க மக்கட் தொகையில் 12 சதவீதத்துக்கும் சிறிது அதிகமாயினும், தண்டனை பெற்ற குற்றவாளிகளில் 50 சதவீதத்திற்கு அதிகமானோரும், கல்லூரி மாணவர்களில் 8.9 சதவீதத்தினரும் இவர்கள்தான்.

மேலும், நபர்வீத வருமானங்களில், கறுப்பு இனக் குடும்பங்கள் வெள்ளையினக் குடும்பங்களைக் காட்டிலும் பின்தங்கியிருக்கின்றனர். இவர்கள், ஆசிரிய அமெரிக்கர்களைக் காட்டிலும் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியுள்ளனர். மேலும், கறுப்பர்கள் மத்தியிலான வர்க்கரீதியிலான பிரிவினையும் உண்டு. வருடத்துக்கு 25,000 டாலர்களுக்கு அதிகமான வருமானத்தைக் கொண்டவர்களுக்கும், 5,000 டாலர்களுக்குக் குறைவான வருமானத்தைப் பெறுபவர்களுக்கும் இடையிலான வெளி அதிகரித்து வருகிறது. இது, "தெற்கத்திய அடிமைகளுக்கும்", உள்நாட்டுப் போருக்கு முன்னர் வட மாநிலங்களில் இருந்த இனங்களுக்கும் இடையிலான பிரிவினையை மீண்டும் ஏற்படுத்துகிறது.

இன்றுள்ள பிரச்சனை, இந்த முரண்பாட்டுக்கு முற்றுப்புள்ள வைப்பதாகும்; ஏனெனினால் அமெரிக்கா சுதந்திரமான ஆனால் சமதையில்லாத இராச சமுதாயங்களை உருவாக்கும் மார்க்கத்தில் நகர்ந்து செல்கிறது. இது கறுப்பர்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் மாத்திரமன்றி, கறுப்பு இன சமூகம் முழுவதற்கும்கூட பொருந்துகிறது.

★

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாக
பதிவு செய்யப்பட்டது.

சோஷலிஸம்
தத்துவமும் நடைமுறையும்

இம்மாத சஞ்சிகையைப் பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
எழுதுங்கள்:

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சோவியத் தூதரக தகவல் பிரிவு,
27, சர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா மாவத்த,
கொழும்பு-7.